

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

1
ДИНАР

ГОДИНА
XXX

БРОЈ
897

7. III 1969.

ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ

ИСПЛАТИ
ГОСПОДИНА,
ФИЛПТОПЕ!

ЏОНИ ХАЗАРД

ЈУНАК СА ФУНДИНЕ

ОБОЈЕНА УПРАВИТЕЉИЦА. — Двадесет деветогодишња Ивон Коноли прва је црна управитељица једне основне школе у Енглеској. Она је досељеник са Антидских острва и у Лондону јој је поверена организација, а касније и управљање школом у којој су од две стотине ученика више од половине деца досељеника из разних земаља, претежно из оних које улазе у састав Комонвелта. Међу ученицима налазе се два дечака са Исланда и неколицина из Африке.

РИБЕ ЗА СРЕЋАН ПУТ. — Уочи вијетнамске Нове године на свим пијацама у Ханоју продавани су мали шарани који, према веровању, треба да прате на пут у небо сићушног домаћег бога који одлази да тамо поднесе извештај о понашању свих укућана.

**АДЕЛАИДА
ВОНСОН**

(1847-1955)
АМЕРИЧКА ВАЈАРКА,
БИЛА ЈЕ ДО ТЕ МЕРЕ
ВАТРЕН ПРИСТАЛИЦА
ПОКРЕТА ЗА ПРАВА
ЖЕНА ДА ЈЕ, КАДА
СЕ УДАЛА ЗА
АРМАНДА ЏЕКИНСА,
ЗАХТЕВАЛА
ДА ОН ПРОМЕНИ
СВОЈЕ ИМЕ У
АРМАНД
ВОНСОН.

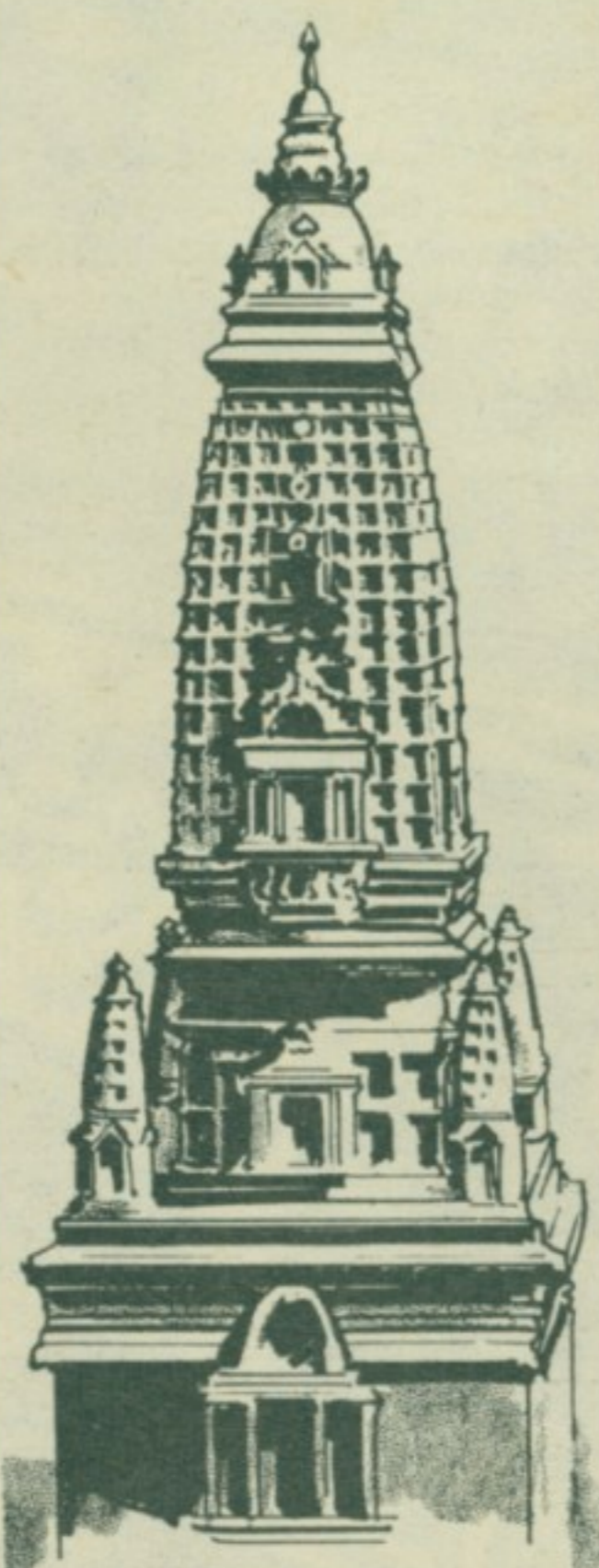
ИМЕ
"ТРОНОГИ"

ДОБИЛО
ЈЕ ЖАРЕБЕ
КОЈЕ ЈЕ
ДОШЛО НА СВЕТ
СА ТРИ НОГЕ
НА ИМАЊУ
ПОЛА НЕША
У ПОРТСМАУТУ
(САД).

Ripley

Вероватли илти не!

**ХРАМ
МАХАБУДЕ**

У ПАТАНУ (НЕПАЛ)
УКРАШЕН ХИЖДАМА
КИПОВА БУДЕ
БИО ЈЕ РАЗОРЕН 1934.
ЗА ВРЕМЕ ЈЕДНОГ
ЗЕМЉОТРЕСА ДА ЈЕ
РЕКОНСТРУИСАН
НА ОСНОВУ
ДЕТАЛНОГ ПЛАНА
УЗИДАНОГ У
ЊЕГОВЕ ТЕМЕЈОЕ
ПРЕ
2184 ГОДИНЕ.

АРОНИЈА
ПОТИЧЕ ОД
ГРИКЕ РЕЧИ
"АРОН" КОЈА
ЗНАЧИ
"АТЛЕТСКО
ТАКМИЧЕЊЕ".

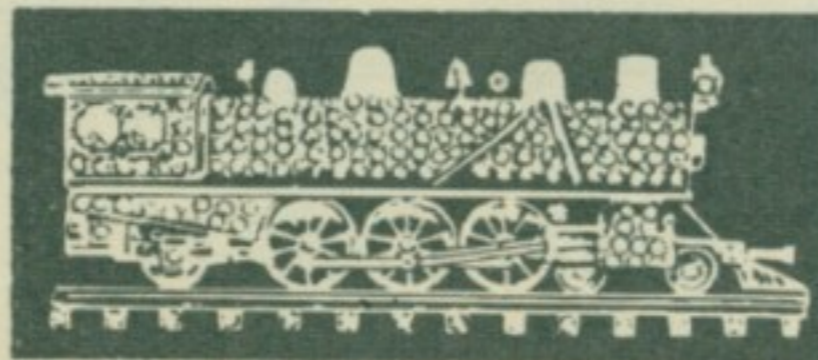
Римски **ГЕНЕРАЛ АТИЛИЈУС РЕГУЛУС**

КОГА СУ ФЕНИЧАНИ ЗАРОБИЛИ И ПОСЛАЛИ У РИМ
С ПОНУДОМ ЗА МИР, УБЕДИО ЈЕ СЕНАТ ДА ОДБИЈЕ
ТУ ПОНУДУ МАДА ЈЕ ДАО РЕЧ ДА ЊЕ СЕ ВРАТИТИ
СА ОДГОВОРОМ И ЗНАО ДА ЊЕ ТАЈ НЕУСПЕХ
ПЛАТИТИ ЖИВОТОМ. ФЕНИЧАНИ СУ ГА УБИЛИ НА ТАЈ
НАЧИН ШТО СУ ГА СТРАЛИ У БУРЕ ОБЛОЖЕНО
ИЗНУТРА ОШТРИМ КЛИНОВИМА И СКОТРОВАЛИ
НИЗ ПАДИНУ.

(250. ПРЕ НАШЕ ЕРЕ)

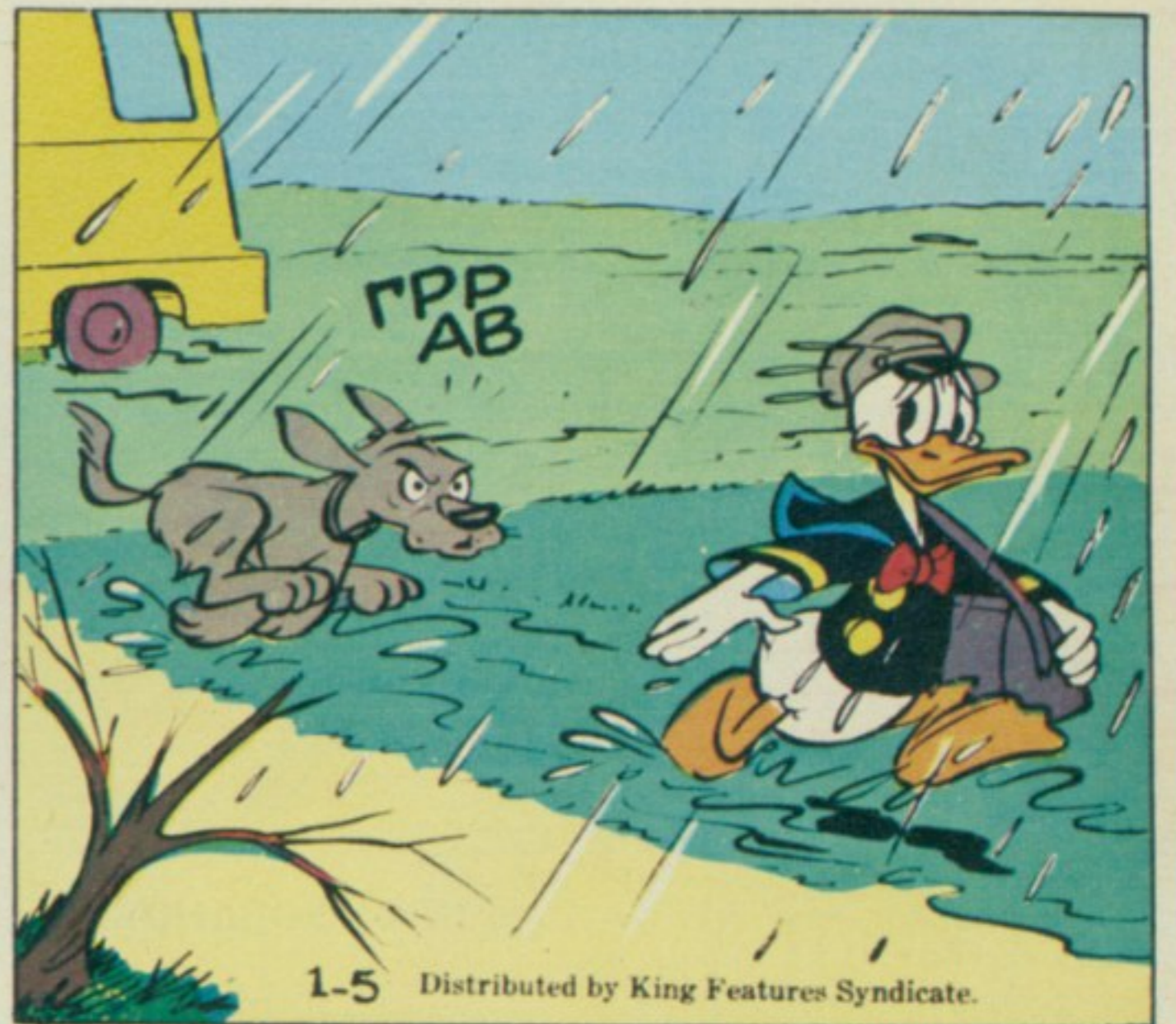
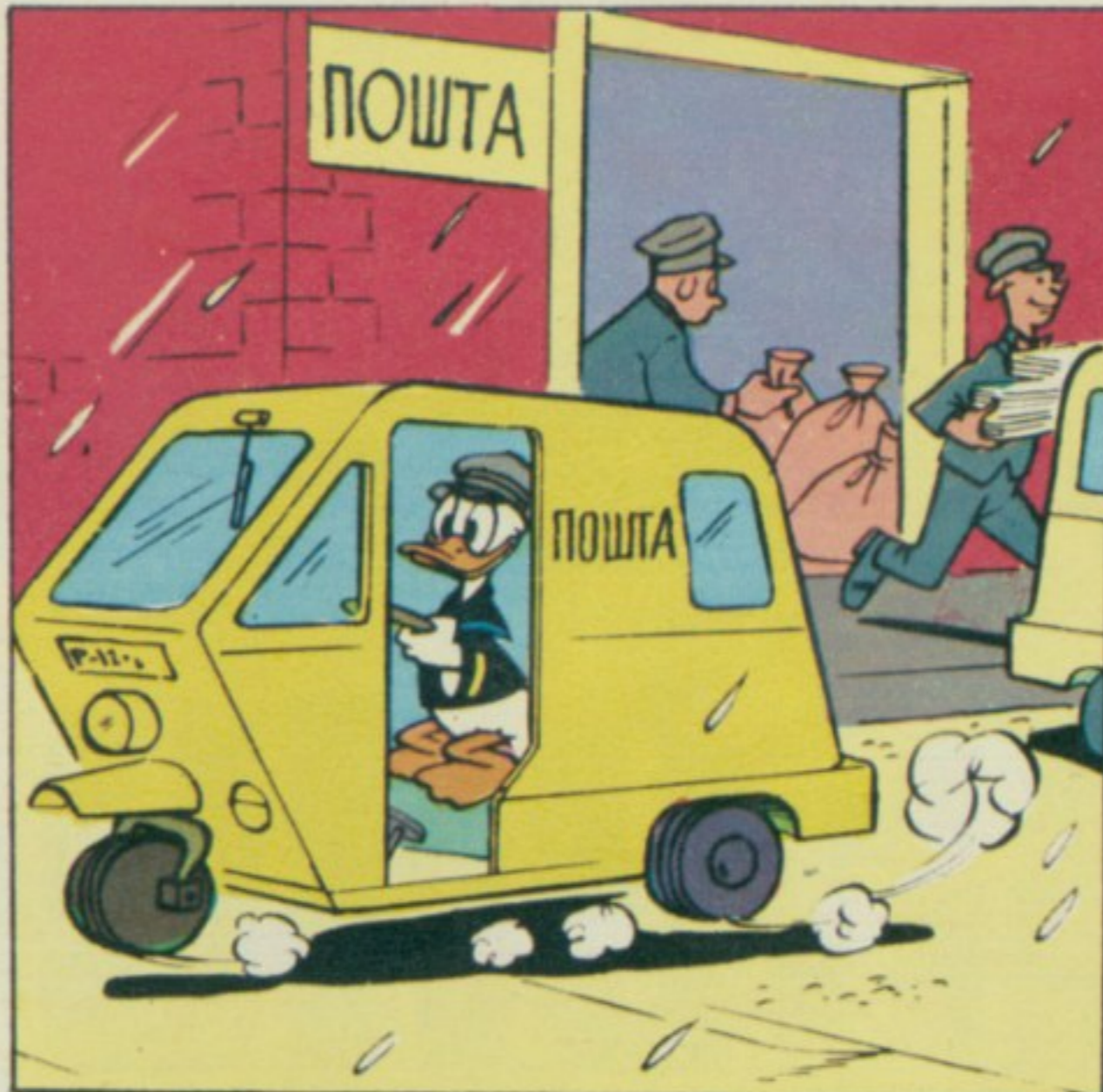
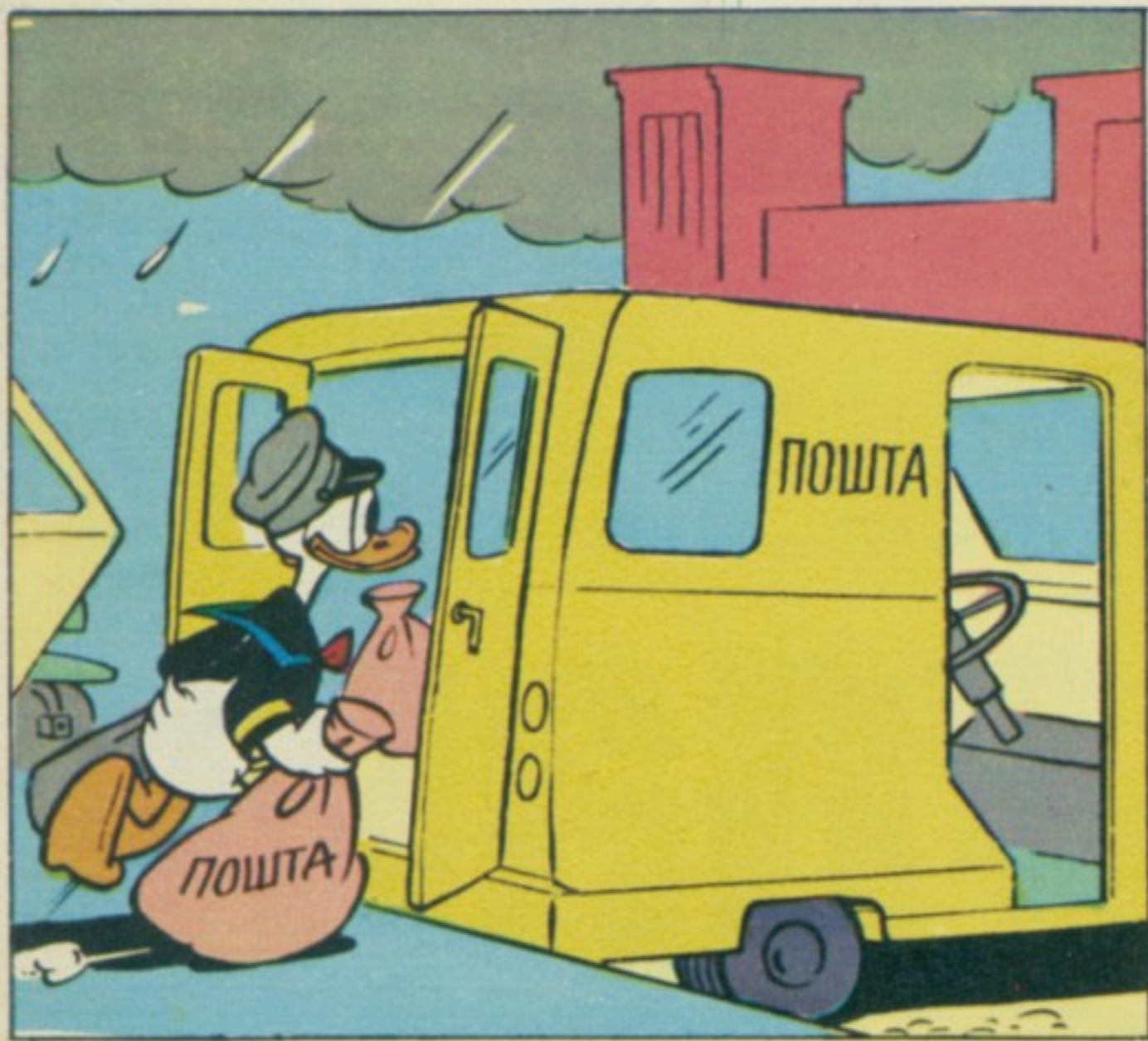
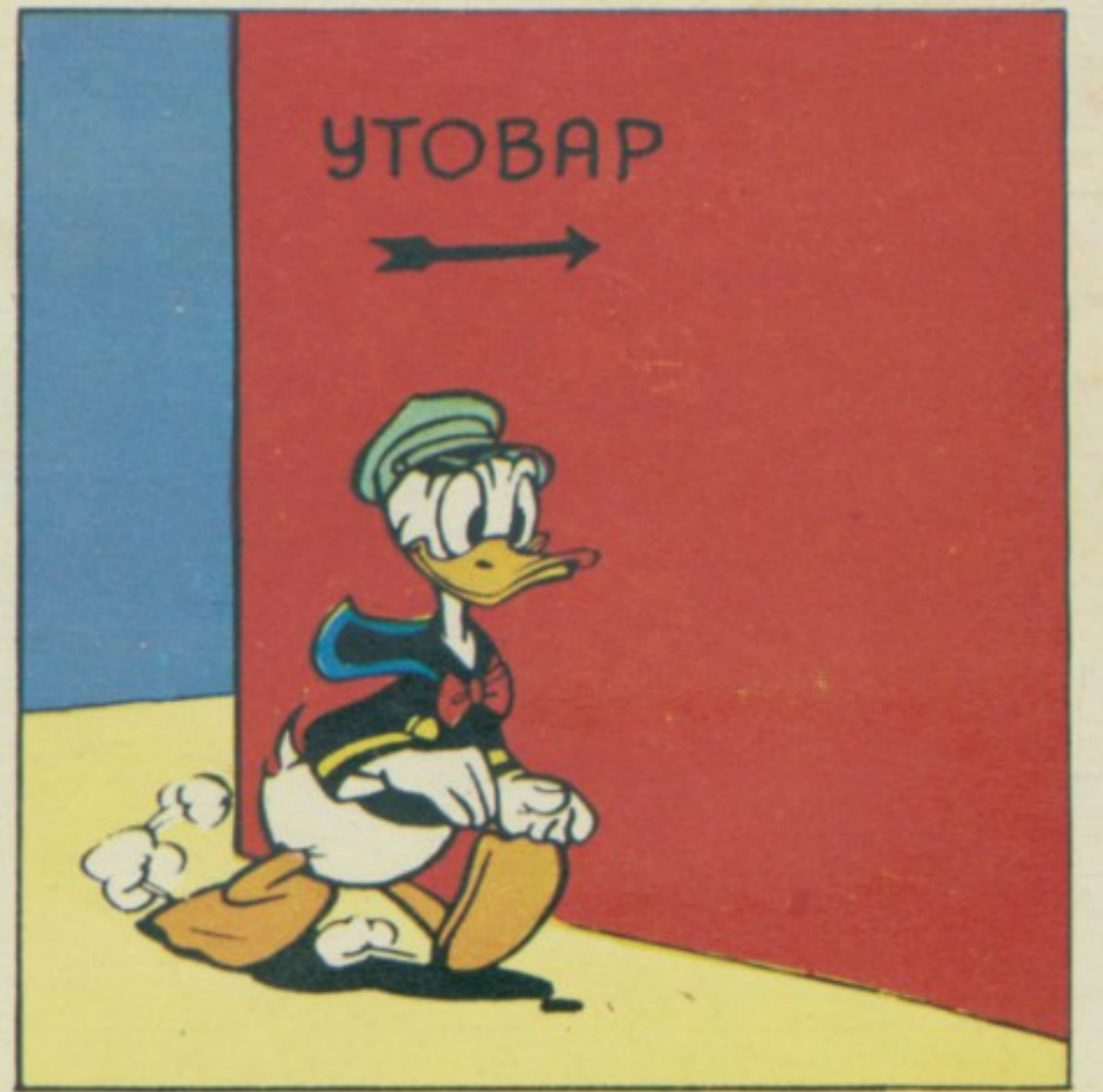
ФУТРОЛА ЗА НАОЧАРЕ

СВОЈИНА ЏЕМСА БРЕДИЈА,
АМЕРИЧКОГ ФИНАНСИЈЕРА ПОЗНАТОГ
ПОД НАДИМКОМ
"ДИЈАМАНТСКИ ЏИМ"
БИЛА ЈЕ УКРАШЕНА
МИНИЈАТУРНОМ ЛОКОТИВОМ
НАЧИЊЕНОМ ОД
210 ДИЈАМАНТА.

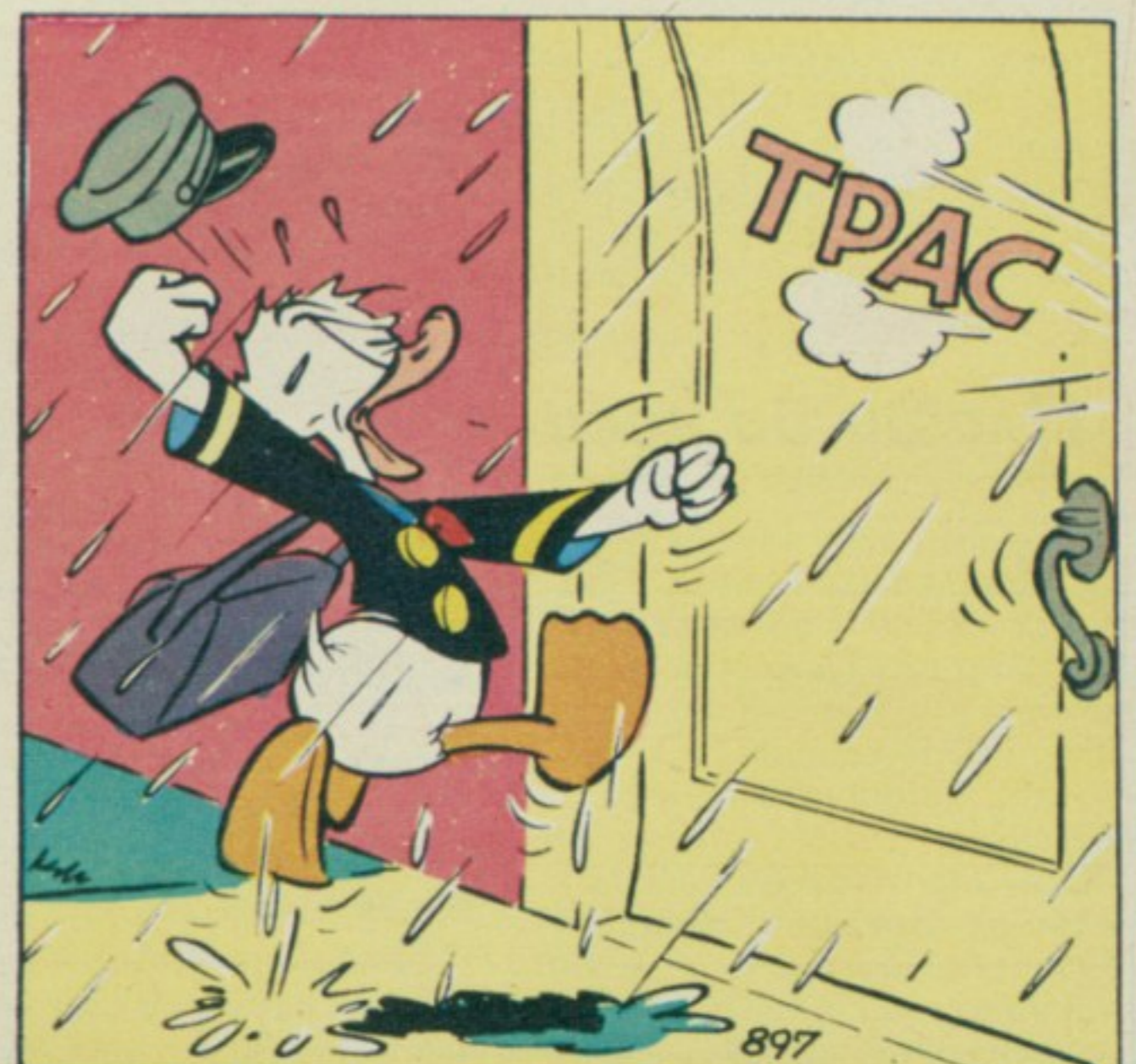

WALT DISNEY

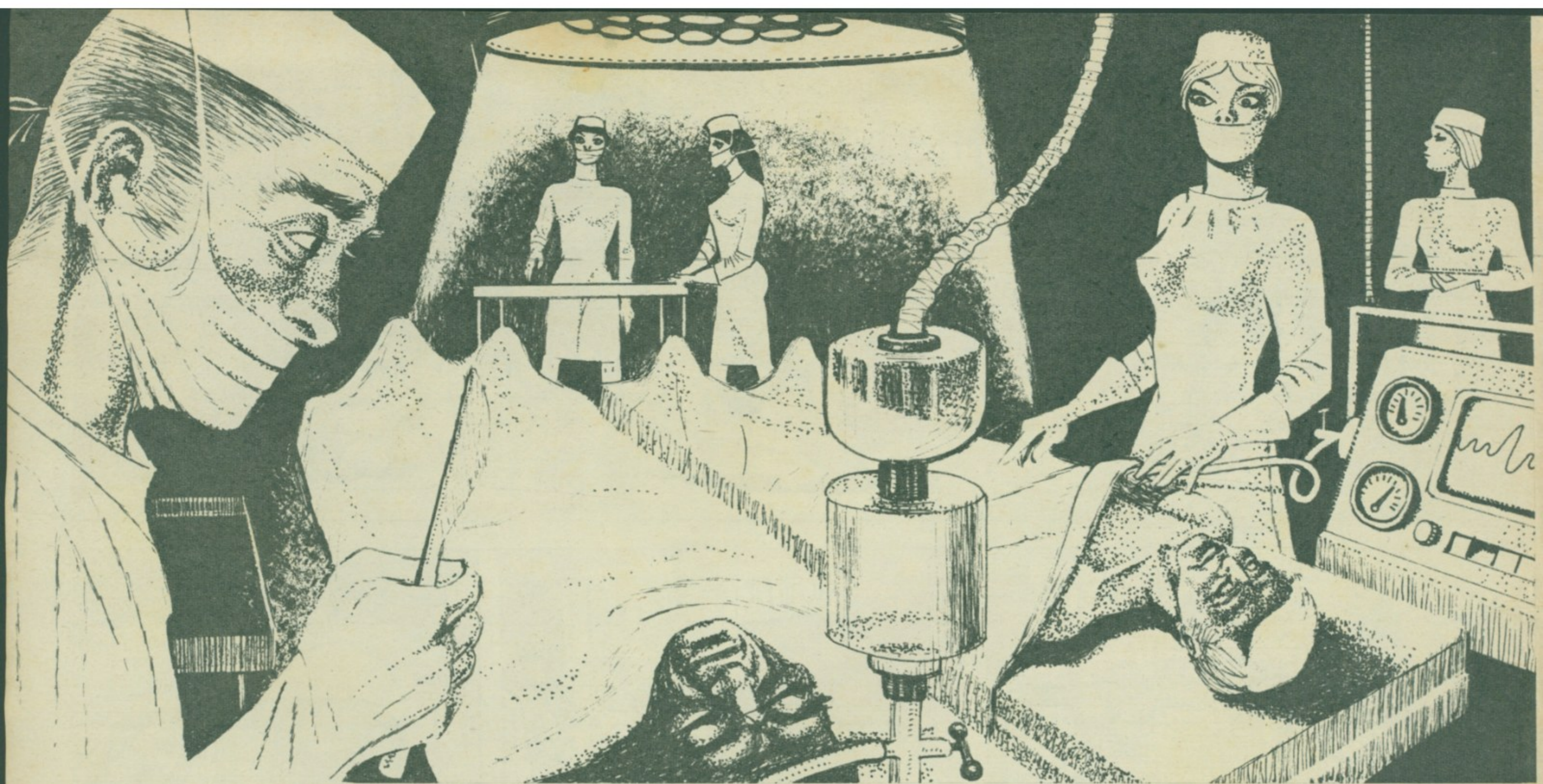
ПАЈА ПАТАК

1-5 Distributed by King Features Syndicate.

897

Пресађене главе

Када је пре неколико месеци светом просторујала вест да у грудима кептаунског зубара Филпа Блајберга куца срце другог човека, многи су то примили као чудо, као нешто о чему се једва може маштати. Није прошло много, а новине су јавиле о новом, још крупнијем подвигу науке наших дана — у Јужној Америци покушано је пресађивање људског мозга!

Да је којим случајем измакао издајничкој заседи на Космају 1943. године, један човек би данас све ово мирно примио. Јер, још пре више од четврт века он је у свом роману све то описао, предвидео и у предвиђањима отишао још даље.

Наш Жил Верн звао се Ђорђе Јовановић. Те ратне године, у тренутку када је пао погођен непријатељским хицем, имао је само 34 године. Био је комесар Космајског одреда.

Плаши ња носи

Фантастично-сатирични роман Ђорђа Јовановића „Плати па носи“ објављен је 1948. године. Та књига је данас ретка и премда незаслужено, заборављена. Зато ћемо овде испричати њен садржај.

Радња романа догађа се у Америци. Богати фабрикант конзерви Џон Бредли, иако по годинама млађи човек, притиснут болестима осећа

ЂОРЂЕ ЈОВАНОВИЋ

се као старац. У својој раскошној кући живи као у болници и непрекидно мора да води рачуна о свакој покрету да не би још више нарушио ионако трошно здравље. Једног дана из новина сазнаје да чувени хирург доктор Матијас као од шале изводи најсложеније операције и да чак болесне органе успешно замењује здравима, узетим из тела другог човека. Неки, додуше, негодују због ових операција и питају где др Матијас налази здраве делове, али хирург уверава радозналце да све ради строго поштујући законе по којима је и тело приватна својина па га власник, као и све друго, може продати.

Бредли, васпитан да се за новац све може добити, долази на мисао да се обрати

овом лекару чудотворцу. Иако лично не сматра да је то нешто нечасно или недопуштено, за сваки случај хоће најпре да се посаветује са својим адвокатом и свештеником. Убрзо се испоставља да ни амерички закони, ни хришћанска црква немају шта да пребаце његовој намери. Важно је само да онај ко за новац уступа здрав део тела, а заузврат добија болестан, својевољно пристане на размену. Уз то по уверава фабриканта да и сам бог далеко више држи до доброг здравља једног газде него тамо неког радника.

Операција је успела

И тако, Бредли доспева на клинику др Матијаса. Испитују га пуне три недеље и најзад га славни хирург обавештава да је његов организам права олупина и да никаква појединачна пресађивања не могу да помогну. Једини је излаз, каже, да се замени цело тело. Бредли се у почетку нећка, али кад је угледао човека с којим треба да направи размену, савшено здравог двадесет седмогодишњег Мортон Лауренса, кога је лекар нашао преко својих агената, одмах пристаје. Лекар му објашњава да је Лауренс у великом шкрипцу, проневерио је као благајник неколико хиљада долара, па да би избе-

гао затвор или самоубиство пристаје на купопродају иако ће после ње постати готово старац. Уговорено је да му фабрикант конзерви плати 85.000 долара.

Операција је успела. Бредлијева глава пресађена је на Лауренсово тело а Лауренсова на Бредлијево. После неколико недеља опорављања Бредли може да напусти клинику. Ново тело изгледа му као ново одело — он се полако прилагођава навикама које му је предао ранији власник. Лекар га уверава да су тегобе безначајне јер човекова личност зависи од главе.

Што се Лауренса тиче, он је сад измирио мањак, али је прилично разочаран. Свејан је да су му дани избројани. Да би се показао као човек широке руке, Бредли му, мимо погођене суме, плаћа замену плућа и тако ће неоткривени проневеритељ можда и целу годину моћи да троши зарађене доларе.

Фабрикант је првих месеци одушевљен променама које је на себи запажа. Баца се на посао, не занемарује провод и уживања која су му раније била ускраћена. А ускоро му супруга јавља радосну вест да ће постати отац.

Лауренс нема среће

Код Лауренса у међувремену све иде низбрдо. Пош-

то не може да издржи девет часова на благајничкој дужности, напушта службу. Болесног и онемоћалог, оставља га и жена која с његовим новцем и својим новим пријатељем бежи у Европу. У очајању Лауренс одлучује да се освети Бредлију. Богаташево, односно своје садашње тело мучиће без милости, али ни главу свог душманина неће оставити читаву — просвираће је револвером. Међутим, благајник ни овога пута нема срећу. Џон Бредли је лако рањен, а он се нашао на робији од које је толико желео да побегне кад је својевремено, млад и здрав, прихватио понуду доктора Матијаса.

Истина о размени тела избија у јавност. Сви се диве хирургу а осуђују Лауренса који је, по оцени америчког јавног мњења, показао нечувено слаб карактер: прво пристао, поштено му је плаћено, а после свега се безобразно предомислио.

Чије је деише?

Али док Лауренс што год може брже сатирије Бредлијево тело које сада носи, у фабрикантовој глави јавља се мисао да је изигран. Бредли се пита да ли је он прави отац детета које ће добити и све више долази до закључка да ће га, у ствари, наследити потомак садашњег робијаша.

Не знајући како да се ослободи море, богаташ једн

ФАНТАСТИЧНА ПРЕДВИЂАЊА НАШЕГ ПИСЦА О НЕОЧЕКИВАНИМ ПОСЛЕДИЦАМА КОЈЕ МОГУ ПРОИЗАЋИ ИЗ ПРЕСАЂИВАЊА ПОЈЕДИНИХ ЉУДСКИХ ОРГАНА

ни излаз види у томе да поново откупи своје, а Лауренсу врати његово тело. Истина, поново ће постати бољестан и изнемогао, сада још и више него раније јер се благајник према новом органу у међувремену крајње непријатељски понашао, али ће бар повратити изгубљено спокојство. Доктор Матијас оберучке пристаје да изведе операцију враћања њихових глава на пређашња места. Остаје једино да Лауренс да пристанак. Бредли му зато шаље у затвор писмо у коме га обавештава да његово тело није претрпело ни какав квар.

Али, огорчени Лауренс ни да чује. Њега новац више не занима и једина му је жеља да се освети човеку који је његову невољу искористио да га ували у далеко већу беду. Он овако одговара: "... Тело Џона Артура Лионела В. Бредлија биће можда већ кроз неку недељу сачрањено на робијашком гробљу, а ја ћу се већ знати побринути да вам не буде допуштен пренос вашег тела у гробницу породице Бредли, у којој ви држите рекорд у блесавости и нитковлуку. А то значи, главо Џона Бредлија, да ће моје тело уживати твоје богатство и бити отац све твоје деце...

Твоје богатство наследиће ипак Лауренс, иупркос томе што ће носити најпоганије међу најпоганијим именима — Бредли...

... Немојте веровати да ми још при првим редовима вашег поганог писма није било јасно да хоћете и моје тело да пошаљете на робију, пошто вам је већ успели да тамо сместите моју главу".

Фабрикант је све учинио да спречи овакав развој догађаја, покушао је чак да организује и отмицу тврдоглавог робијаша, али узалуд. Лауренс је, као што је и обешао, ускоро уништио Бредлијево тело, тј. умро.

Партизан — Њисац,

Ни богаташ више нема избора. Да се не би обистинило све што му је у писму проречено, да не би живео са јединим циљем да храни туђе тело, да не би зарађивао за децу која неће бити његова него Лауренсова, да би се најзад и сам осветио задртом противнику, он се одриче свог иметка у корист америчке морнарице и са вр-

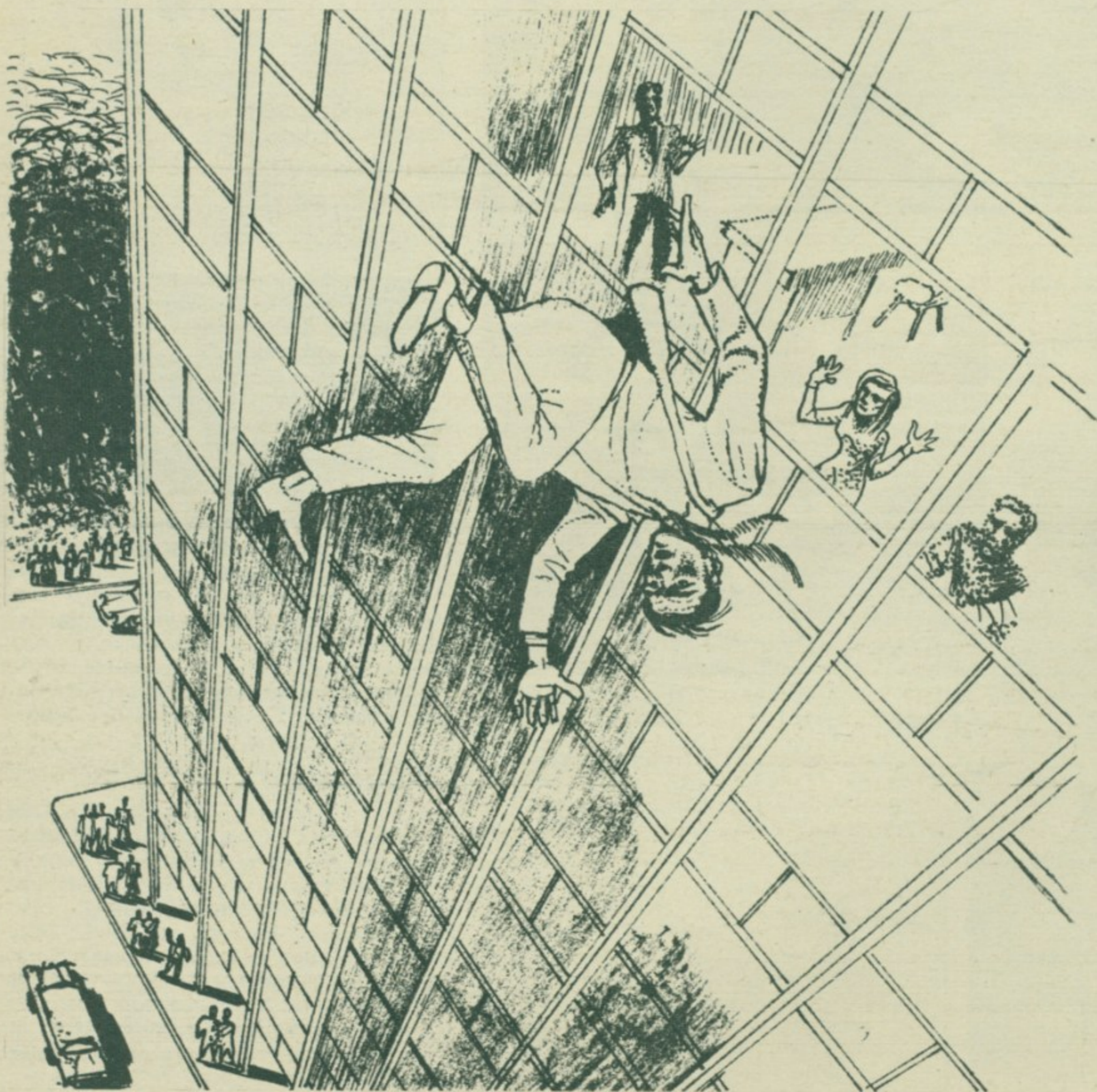
ха облакодера стрмоглављује туђе тело и своју главу.

Тако се завршава овај необичан роман. Иако га је Борђе Јовановић великим делом писао у окупираном Београду, бољестан и стално на опрезу да га не открије окупаторска полиција, и дотеривао касније, кад се опорављен вратио међу своје другове из Космајског партизанског одреда, обично у предању између две борбе, по многим страницама изгледа да нам као да је постао у време др Барнарда.

Књига „Плати па носи“ исказује сумњу која је многе узнемирила кад су сазнали да је могућно пресадити људско срце: неће ли у свету у коме је све подређено сили новца, нова, здрава срца добити богати и онда кад она још могу да дају живот телу у коме су први пут закуцала?

У знак сећања на партизанског комесара који није дочекао да види како се његове смеле слутње остварују, једна библиотека и једна основна школа у Београду носе његово име.

Предраг Милићевић

ДА БИ СЕ ОСВЕТИО СВОМ ЉУТОМ ПРОТИВНИКУ, БРЕДЛИ СА ВРХА ОБЛАКОДЕРА СТРМОГЛАВЉУЈЕ ТУЂЕ ТЕЛО И СВОЈУ ГЛАВУ.

Прурога

ПАС С КРЕСТОМ

Не, ово није створење с неке друге планете. Ово је пас, један од најређих на свету и познат под називом „кинески пас с крестом“ мада стручњаци сумњају у његово кинеско порекло. Овај примерак одгајен је у Стунхаузу, у Енглеској, на имању Рут Херис. У свету постоје још само два одгајивача ове врсте паса који сем „крести“ на глави и кићанке на репу уопште немају длаку.

ВЕЛИКИ ЗАЛОГАЈ

Маче Пени расте на великом сеоском имању негде на југу Енглеске на којем има и два велика пса-овчара. Угледајући се на њих и оно је покушало да своју малу мачју глад утоли великом кости.

ХОТЕЛ ЗА ПСЕ

Јапански лекар Ивомото отворио је пре неколико година болницу за животиње а недавно и један луксузни хотел за псе. Кад имућни Јапанци крену на дужи пут или одмор њихови пси „одлазе“ у хотел где уживају сав комфор: од удобне постеље па до свакодневних купања и лекарског прегледа.

ДУХ ИЗ ПАПУЧА

У ГРАД БАГДАД УЛЕТЕО ЈЕ ГЛАСОНОША. ДОЛАЗИО ЈЕ ИЗ ДАЉИНЕ ТЕРАЈУКИ ЗА СОБОМ ЈОШ ДВА КОЊА...

РЕТКЕ ЖИВОТИЊЕ

Животиње на нашем цртежу заиста су ретке. Међутим, ако сте редовно пратили наш лист, вероватно ћете се сетити да смо готово о свима њима писали. Покушајте да наведете њихова имена. Ако не можете да се сетите обновите своје знање из зоологије и погледајте наше решење. Сазнаћете и где живе.

Решење:

1) Животиња под бројем 1: top-bar-mesolef, тасмански вулк, живи у Тасманији; 2) безуби сисар орикто-реп који се храни инсектима а живи у Африци; 3) кенгу, врста бол-ликавог прасета које живи на дрвету у јужној Америци; 4) фоса, живи само на Мадагаскару; 5) гали-лина која се сматра праретком свих сисара, живи такође на Мадагаскару; 6) дугоуха лисица, живи у јужној Африци и 7) фенек или пустињска лисица живи у Сахари и на југу Арабије.

ПРОВОЗАЈТЕ СЕ СА ШАМПИОНОМ ЈУГОСЛАВИЈЕ

ПОБЕДНИКА НАШЕГ КОНКУРСА ВОЗИТЕ НА ИЗЛЕТ ЈОВИЦА ПАЛИКОВИЋ, АУТОМОБИЛИСТИЧКИ АС И ПРВАК ЈУГОСЛАВИЈЕ

Већ три године узастопце Јовица Паликовић осваја шампионат Југославије у брзој аутомобилској возњи. За његово име везани су и наши највећи успеси у међународним ауто и мото-такмичењима. На последњим тркама за „Велику награду Јадрана“ у класи мотоцикла до 250 кубика, освојио је друго место међу најпознатијим светским именима и то се сматра нашим највећим успехом у овом спорту.

Прошле године био је наш најбољи рели возач, а недавно на 38. релију „Монте Карло“ пред самим циљем имао је несрећу, иначе би био међу првима.

На овој страни се налази купон са три питања. Ко одговори тачно и буде имао среће при извлачењу, доживеће једно велико задовољство: Јовица ће га провозати у свом поршеу.

На конкурс не могу учествовати: 1. они који се плаше брзе возње; 2. читаоци који још нису пунолетни а не могу да добију од својих родитеља дозволу за возњу брзим колима.

ЈОВИЦА ПАЛИКОВИЋ НА „ДУКАТИЈУ“ — ДРУГО МЕСТО У КЛАСИ МОТОРА ДО 250 КУБИКА НА „ВЕЛИКОЈ НАГРАДИ ЈАДРАНА“

ШАМПИОН О СЕБИ

Родио сам се пре 25 година. Имао сам 21 годину када сам први пут постао шампион Југославије у класи мотора до 250 кубика. Био сам тада пресећан јер то је била прва награда, прво признање за моју упорност.

Било ми је свега 12 година када сам се „упознао“ с татиним „лежом 403“. Тада сам већ возио веспу и био

лудо заљубљен у аутомобиле. Много касније сам сувањо да сам у ствари заљубљен у брзину...

Још као дечак знао сам све марке аутомобила и шта који аутомобил може — колика му је брзина, снага...

Убрзо сам у академском ауто-мото-клубу нишао умрљан уљем, доносио алат, завлачио се под кола, нешто

као поправљао, правио се ваљан. Био сам и добар ђак па сам био баш срећан. То су били дани.

Имао сам 19 година када сам возећи „веспу“ победио на једном такмичењу. Опијен победом више нисам могао да станем.

Успеси су се ређали. Овај последњи, 38. рели „Монте Карло“, био је моја велика

шанса. Имао сам нов „порше“. У њега сам полагао највеће наде. Али, нисам имао среће, на самам домаку циља схватио сам да је нешто важније. Постоји једна граница коју могу да издрже и машина и човек. У такмичењу побеђује онај ко се више приближи тој граници. Ту је вештина, возити до ивице, а не прећи је. Ко пређе ту границу, за њега

је трка завршена. Можда и трагично.

Уписао сам два факултета. Машински и Високу школу за спољну трговину. Искрено да вам кажем времена за школу је мало, такмичења су честа, а ја бих желео да учествујем на свим. Ипак, морам завршити студије. Дајем реч.

Јовица Паликовић

НА РЕЛИЈУ „МОНТЕ КАРЛО“ СА СУВО ЗАЧЕМ КОВАЧИЋЕМ — ВЕЛИКА АЛИ И ПРОПУШТЕНА ШАНСА

КУПОН

ПОЛИТИКИНИ ЗАБАВНИК

1. Какав мотор има „фића“ — двотактни или четворотактни?

ОДГОВОР: _____

2. Какво је хлађење „фићиного“ мотора — водом или ваздухом?

ОДГОВОР: _____

3. Има ли „фића“ ручни гас?

ОДГОВОР: _____

Пошаљи ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ

ВАЖНО: Напишите своје пуно име и презиме, тачну адресу и наведите године старости.

НАЛЕПИ НА ДОПИСНИЦУ

ОДМАХ ПОПУНИ И ИЗРЕЖИ

Дан
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

ВЕЛИКИ ЗАБАВНИКОВ НАГРАДНИ СПОМЕНАР

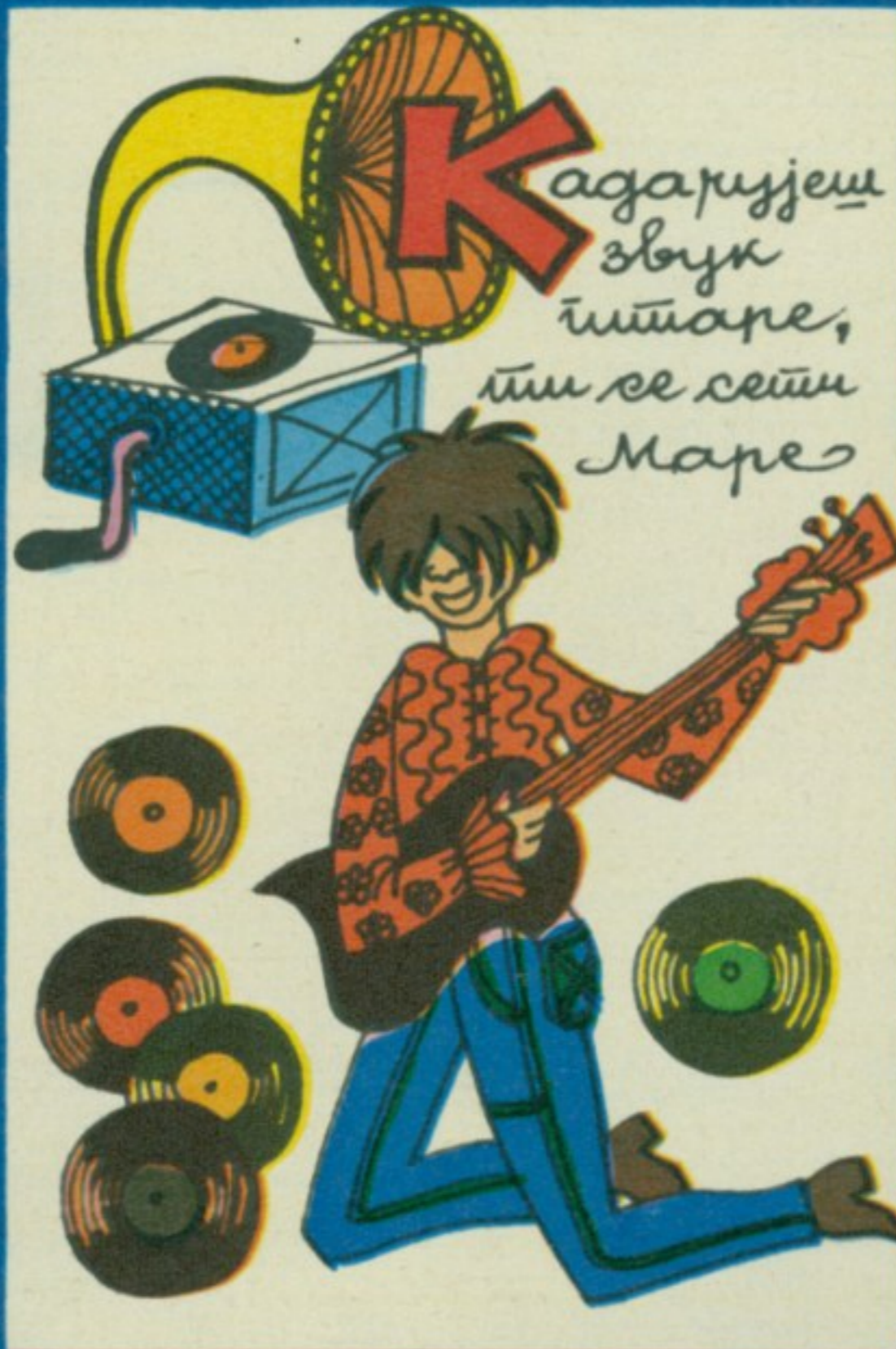
Опет се пишу споменари! Млађи читаоци који не знају шта су то споменари, сазнаће све о њима од старијих. Забавник жели да се види како изгледају данас споменари. Нацртајте једну страну споменара овако:

1. Узми обичну дописницу (не разгледницу) и сачекај мало да ти дође надахнуће.

2. На чистој страни дописнице лагано оловком напиши ћирилицом или латиницом, штампаним или писаним словима, УСПОМЕНУ коју посвећујеш некоме: другу или другарици, пријатељу или пријатељици, колеги, колегиници. Циљ успомене је да се друг сети тебе једног дана кад прође најлепше доба — младост.

3. Оловком нацртај око текста неки цртеж да успомена лепше изгледа: цвеће, орнаменте, фигуре итд. већ према томе шта ти најбоље иде од руке.

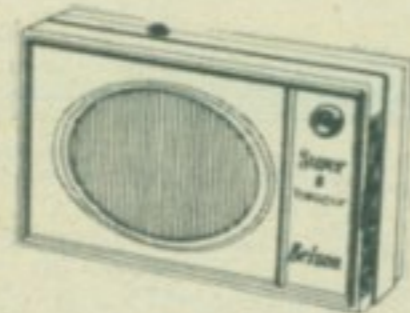
4. Разнобојним темперама, воденим бојама или тушевима у боји попуни цртеж и испиши слова. (Види, али не имитирај, примере на овој страни!)

НАГРАДЕ:

3 ТРАНЗИСТОРА
ЗА

3 НАЈБОЉЕ
УСПОМЕНЕ

ПОЛИТИЧКИ ЗАБАВНИК

Попуни и изрежи.

_____ (Име и презиме)

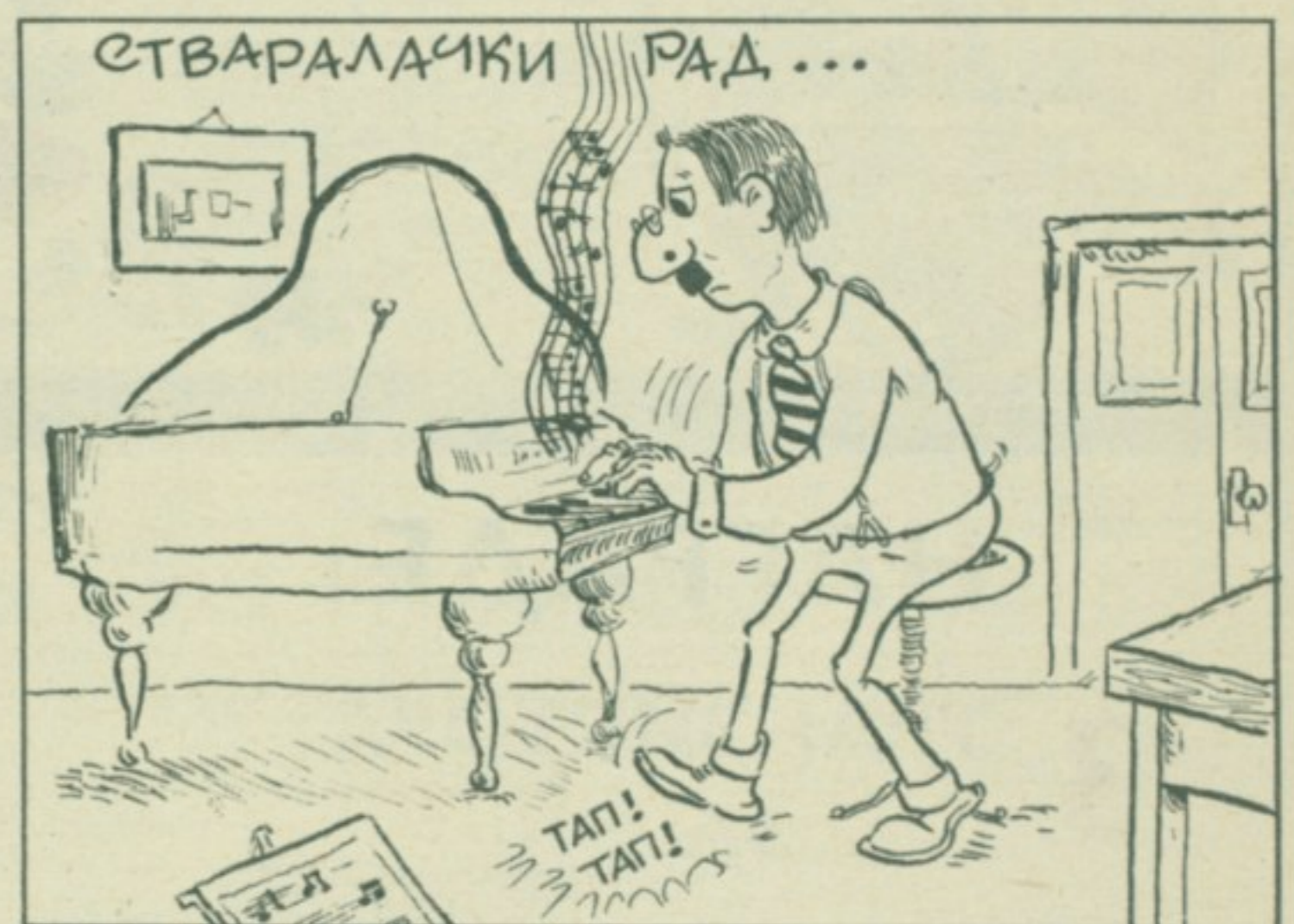
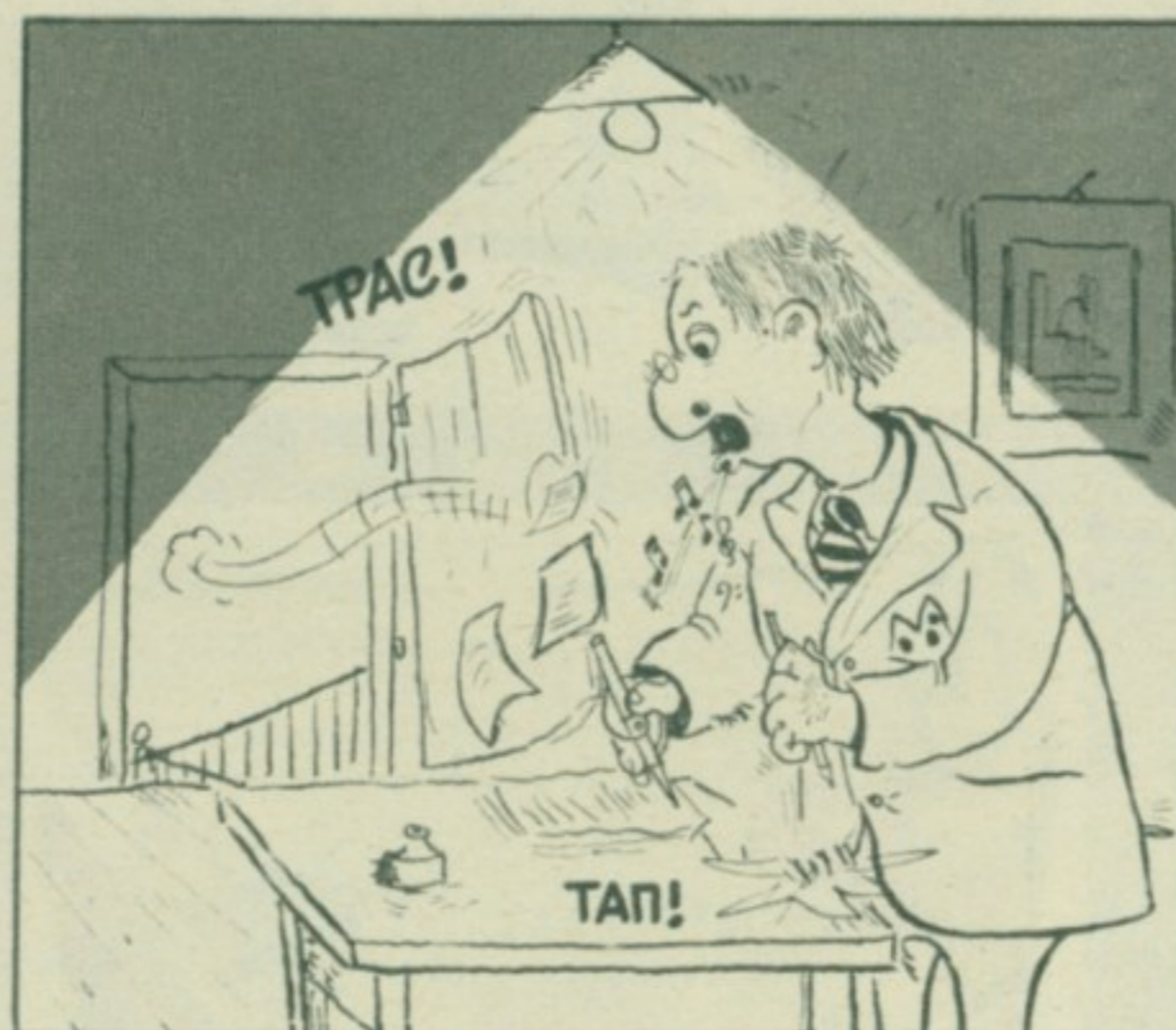
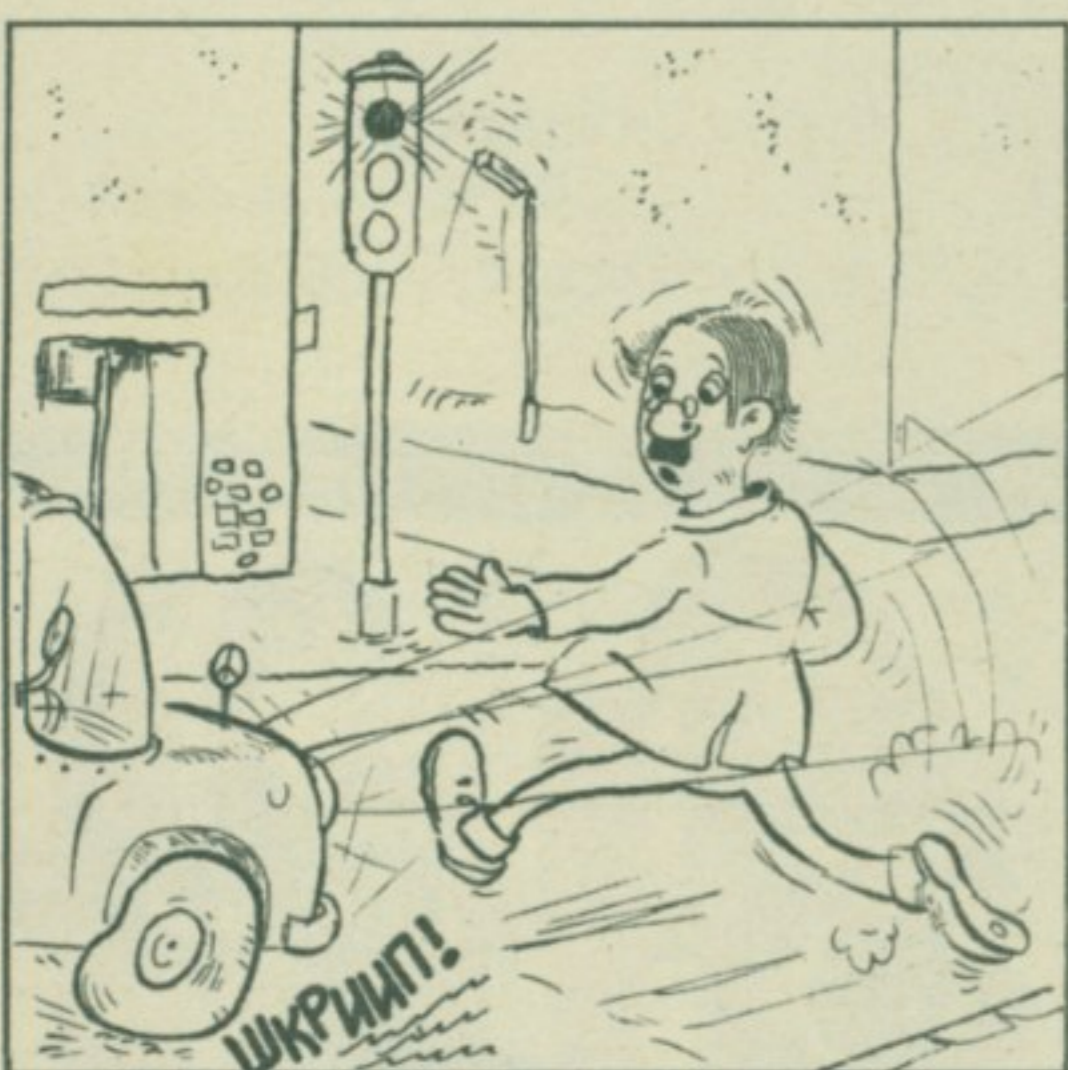
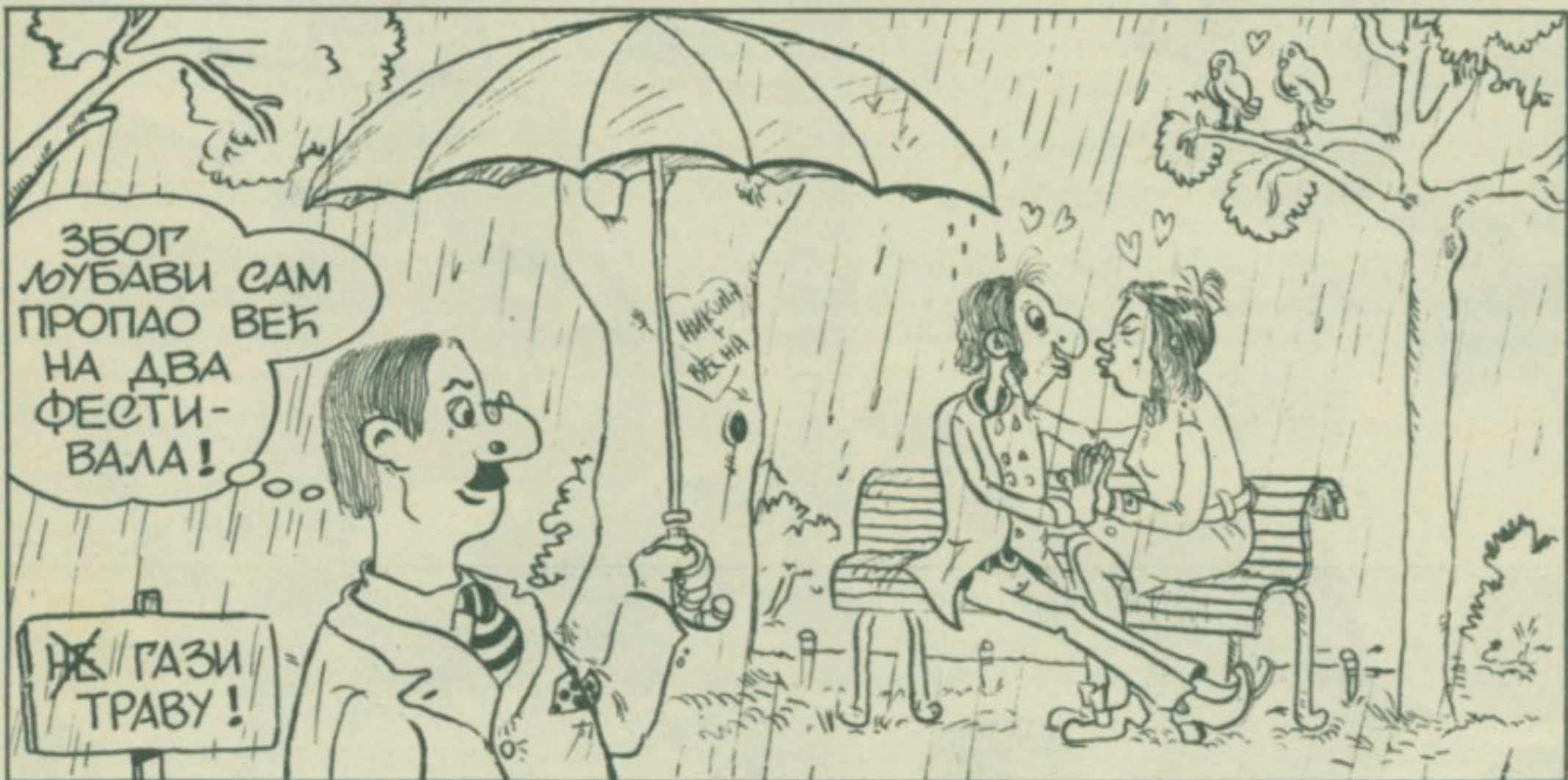
_____ (Тачна адреса)

_____ (Школа)

Пошаљи одмах!

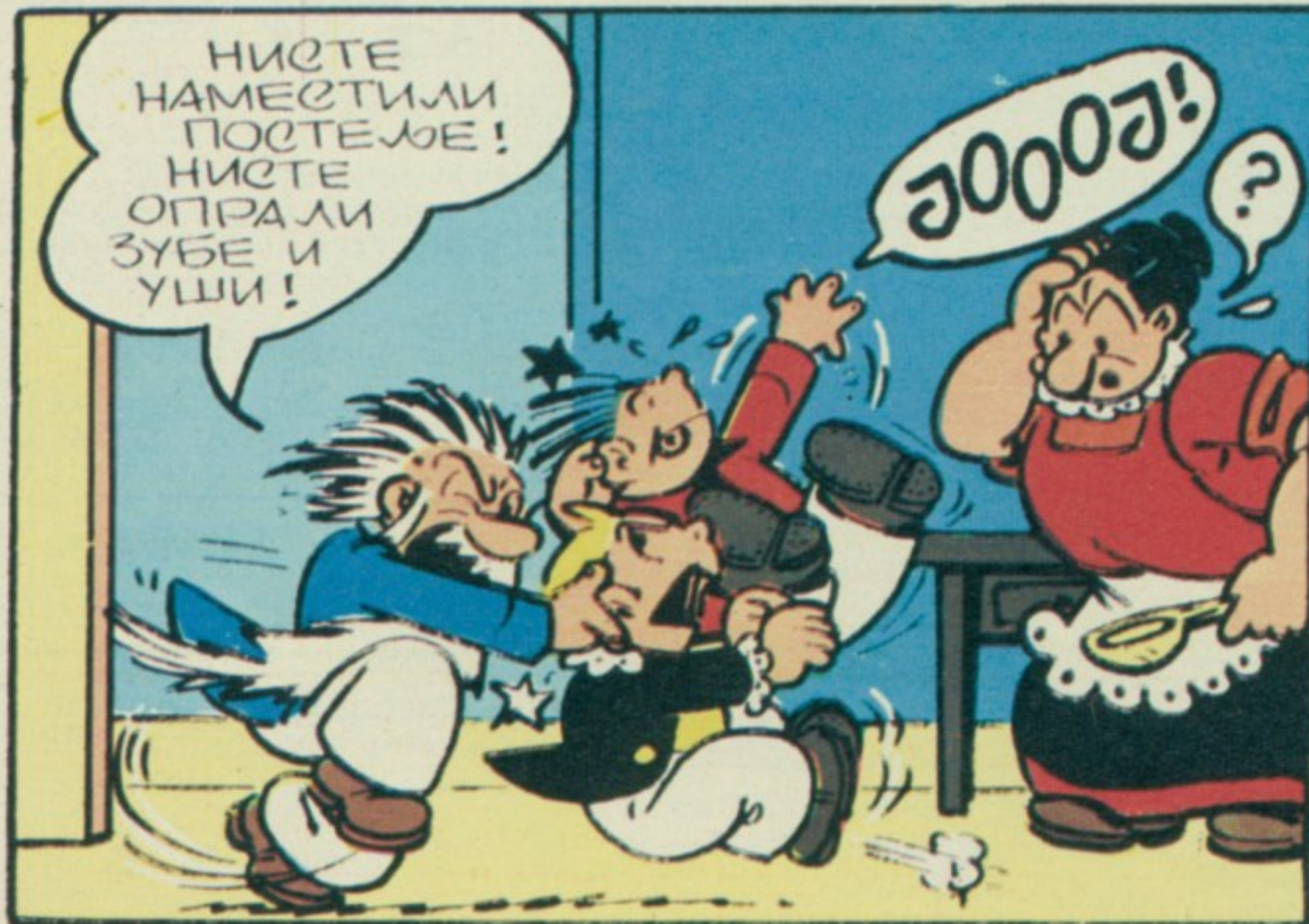
Залепи на супротну страну дописнице!

КАКО СЕ СТВАРА ПЕСМА

Бум и Бум

JOE MUSIAL

© King Features Syndicate, Inc., 1968. World rights reserved.

ЈУНАК СА ФУНДИНИЈЕ

Године 1876. Црна Гора и Србија и устанички народ Херцеговине и Босне, ударили су сложено на Турску. У том рату Црногорци су на све стране тукли Турке.

Другог августа 1876. године одиграла се борба на Фундини* и трајала је цели дан.

На дан битке Новак Милошев Вујадиновић налазио се при главном штабу јужне црногорске војске под командом Божа Петровића, па кад је чуо да је борба отпочела, затражио је од војводе да га пусти да иде у бој. Али војвода није хтео.

— Ти си, Новаче, и овде потребан као и у боју!

Новак наваљује и преклиње га:

— Војводо, срамота је док се браћа кољу, да пропада Новакова снага, већ ме пуштај у бој, да не остане реч: док је Новак Милошев седео у штабу, докле су се Црногорци клали.

Војвода омекла и најзад попусти:

— Хајде, Новаче па ако жив останеш донеси ми глас са бојишта: је ли победа наша или турска.

УЗМИ БАРЈАК, НОВАЧЕ!

Док су брда одјекивала од већ започетог боја пренеоше око себе надалеко

глас пушчаних плетуна и јуначких поклика, јурио је Новак Милошев на добру коњу ка средишту битке. Након што је коња уморио, стигао је на поприште битке, извукао криву сабљу и кренуо у Турке.

Али, у том пренутку зачу глас свога рањеног друга, Пера Иванова, четног барјактара:

— Узми барјак, Новаче Милошев!

Новак се заустави и приђе другу, честита му јуначке ране, па узео окрвављени барјак и улете у Турке.

Првог Турчина на кога је налетео дохватио је сабљом по врату, а другог куршумом из кубуре погодио, па у трку, док је Турчин смртно рањен падао на земљу, главу му сабљом одсекао.

Но, тада се сукоби са једним храбрим и за борбу вичним Турчином. Дуго су се борили па се најзад ухватише у кости јуначке. Носили су се по пољани док је Новака пена попала, али Турчин малакса и Новак га обори оштрим јатаганом, удари у груди и прикова за земљу.

Лош се Новак не беше ни подигао са њега, кад се на њ намери један зоран и ста-

сит Турчин који је у боју показао велико јунаштво: његов оштар ханџар беше посекао два Црногорца. Он потегну сабљу и као стрела устреми се на Новака, и одиста га посећи хтеде да у том моменту не пуче један црногорски цефердар те га погоди.

ВИШЕ НИСАМ НИ БРОЈАО

Бој се и даље водио несмањеном жестином, док Турци осетише да постаје исувише мучно, па почну одступати да би прегрупписали своје положаје. Али им то ништа не помаже. Црногорци ударе новом снагом. Побише тада много непријатеља и многи се добро покаже, али испред свих њих у јунаштву највише се истакао Новак Милошев.

По завршеном боју, Новак остави ратно поприште на коме је лежало око шест хиљада погинулих Турака и похита да однесе извештај војводи Божу. Више Дољана сретне неког попа са једним војником.

— Видим да идеш са бо-

јишта крвав! Колико посече турских глава — упита поп.

— Бројао сам до осамнаест, а пошто настаде слом Турака, више их нисам ни бројао, — одговори Новак.

— Добар си јунак, али толико глава да си посекао не верујем — рече војник.

— Човек ме пита и човеку причам, а за погани ми није стало — одговори Новак.

Кад војвода Божо доби радосну вест са бојишта, загрли Новака и упита:

— О, Новаче, мој јуначе, колико си глава посекао?

— Не знам, а да знам право бих ти рекао само ти могу рећи да се нећеш пред људима постидети што си послао у бој Новака Милошева, одговори Новак.

ПУТ У РУСИЈУ

Није прошло много, а глас и слава о победи на Фундини обиђе сву Црну Гору и Србију, Босну и Херцеговину, па допре чак и до других крајева.

Замало па цела Европа сазнаде да се око 5.000 Црногораца бориле са 20.000 Турака и потукло их до но-

САМО У ЈЕДНОМ БОЈУ НОВАК МИЛОШЕВ ПОСЕКАО ЈЕ ПРЕКО ДВАДЕСЕТ ТУРАКА.

гу и да су се у том боју истакли многи Црногорци а међу њима један највише, који је посекао толико Турака да их ни бројати није могао. А тај витез био је нико други до скроман и обичан човек. Многи је храбри Црногорац подигао здравицу за његово здравље, а ни певач га није заборавао, већ је уз струне својих гусала опевао његова ви тешка дела.

О Фундини и другим победама црногорским чула је и Русија, па влада и самица затраже од Црне Горе да им се јави име највећег јунака. Кнез је доставио име Новака Милошева, а након тога Новаку дође позив да посети Петроград и Русију.

Са војводом Божом Петровићем и Петром Вукотићем, Новак пође у Петроград. Приређен им је свечан дочек и пријем. Новаку су се највише дивили, почев од обичних руских мушкараца па до грофова и кнезова.

Новак је добио и високо царско одликовање, али највећа почаст био је дар једне групе родољуба — јатаган у корицама. На јатагану је, поред осталог, изгравирано на руском језику: „Храбром Новаку Милошеву од Руса“.

Уз јатаган послата му је и оригинална диплома на којој су, поред упоредног руског и српског текста имена лица која су дала добровољне прилоге за израду овога јединственог и драгоценог јатагана. На дипломи су имена 84 приложеника, од којих су седам генерала, један инжењер, један лекар, један уметник, један архитекта, више официра. (од пуковника до поручника), седам жена, (већином

супруге виших официра) па чак и један кнез и један барон. У списку приложеника, који се наводе азбучним редом, поред ових високих личности налази се и један црквењак, па чак и један обичан сељак-земљорадник Кузмен.

Јатаган је потпуно очуван до данас. Заслуга за то припадала је до балканског рата Новаковом сину Арсу, а пошто је он храбро погинуо као бригадни барјактар у боју на Бардањолу, 25. јануара 1913. године, јатаган су, као највећу породичну оветињу чувале Новакова снаха Лепосава Арсова, и Новакова кћи Сенија Риста Петровића. Тај познати јатаган уступљен је Државном музеју на Цетињу, где се чува као велика драгоценост, а Музеју га је предала Арсова кћи Милка, супруга Ђорђевице Вујосевића.

НЕСТАЛО ДРАГО КАМЕЊЕ

Јатаган је имао са две стране на корицама разне сребрне украсе, по којима су се налазила 74 драга камења. На оштрици јатагана налази се неки турски запис а испод тога записа изгравиран је крупним словима следећи текст: „Кољем душмана у боју, — ако ли лежи не ударам“.

На жалост данас на јатагану нема ниједног драгог камења јер су они давно са њега нестали.

Код потомака Новака Милошева сачувало се предање да је Новак свој јатаган предао кнезу Николи, да би га, како му је кнез рекао, показивао својим гостима као велику драгоценост и

У ПЕТРОГРАДУ ЈЕ ХРАБРОМ ЦРНОГОРЦУ ПРИРЕЂЕН СВЕЧАН ДОЧЕК. ДОБИО ЈЕ ВИСОКО ЦАРСКО ОДЛИКОВАЊЕ, АЛИ СЕ ОН НАЈВИШЕ ОБРАДОВАО ПОКЛОНУ ГРУПЕ РОДОЉУБА — ЈАТАГАНУ У КОРИЦАМА УКРАШЕНИМ СА 74 ДРАГА КАМЕНА.

реткост, а касније му је предложио да се оригинално драго камење замени негде у иностранству обичним, те да од продаје ових оригиналних украса Новак осигура удобан живот себи и својим потомцима, што је најпосле и Новак прихватио.

Но како за дуго времена кнез Новаку није враћао јатаган, а није му ништа гово-

рио ни о предложеној замени драгог камења, Новак је неколико пута тражио од кнеза да му врати јатаган. Када му га је напослетку вратио, рекао је Новаку да је одавно послао камење у Беч да се замени, а да му отуда нема већ толико време на никаквог одговора. То је изгледа, тако тешко пало овоме старом јунаку, да је, по причању његових по-

томака, кратко време после тога од јада и бола преминуо.

Марко Вујачић

(Из књиге „Знаменити црногорски и херцеговачки јунаци“)

* „Турци су имали 4—5000 мртвих. Црногорци су запленили 3.200 пушака, 280 сабаља, 22 заставе, 236 коња, много оружја и опреме а сами су изгубили 700 људи (погинулих и рањених).“ (Из Војне енциклопедије)

НИКАД ДОСАДНО!

ГЛУМАЦ ЏЕК АЛБАНИ ИЗИШАО ЈЕ ИЗ ЗАМРАЧЕНЕ БИБЛИОТЕКЕ КАО ПОБЕДНИК...

ДРЖЕ НОВАЦ ПРЕД КУЋОМ

СТАНОВНИЦИ ОСТРВА ЈАП У ТИХОМ ОКЕАНУ НЕ СТРАХУЈУ ОД ЛОПОВА: ЊИХОВ НОВАЦ ЈЕ ТАКАВ ДА НИКО НЕ МОЖЕ ДА ГА УКРАДЕ.

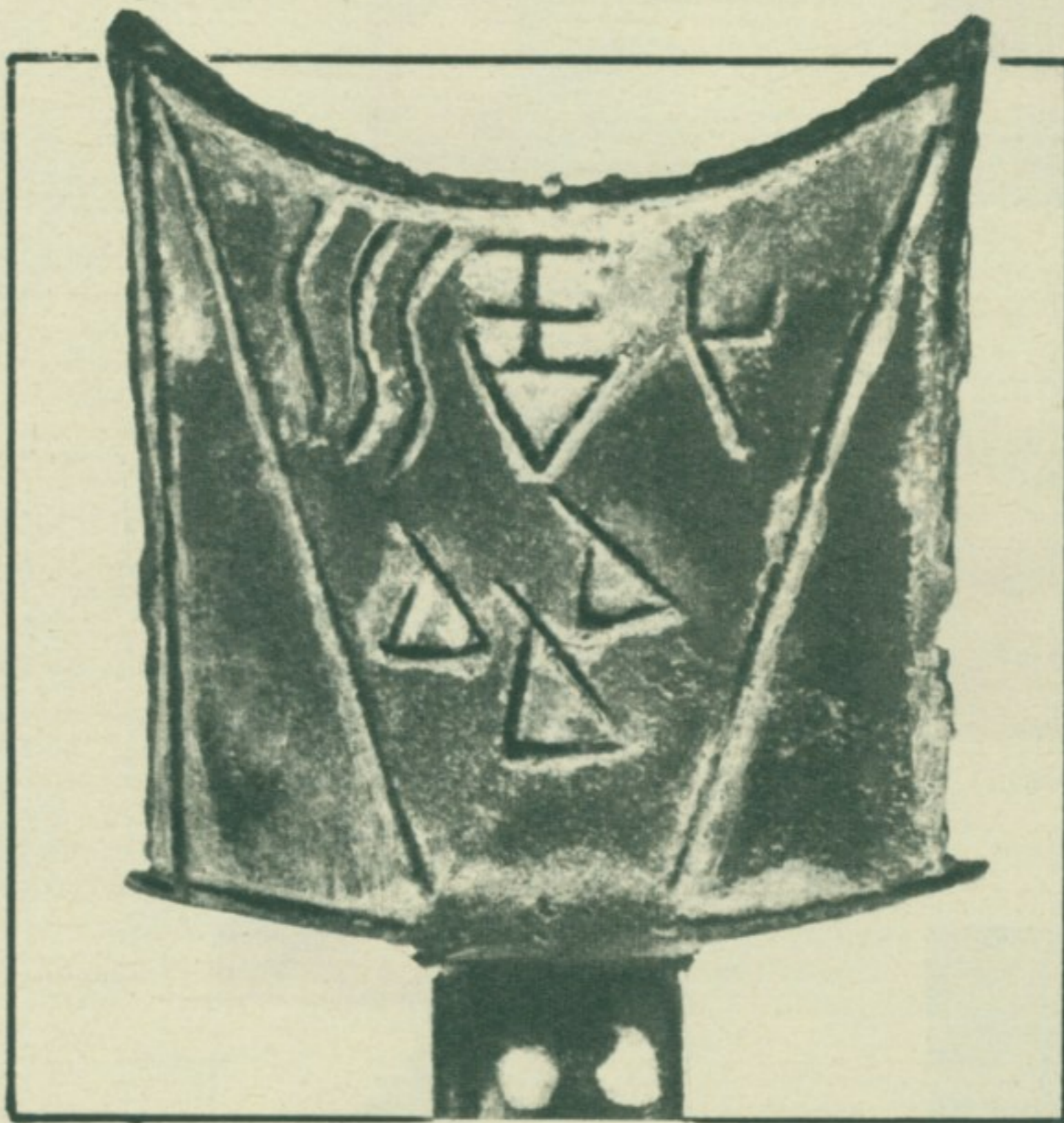
Некада давно стари Грци су плаћали робу гвозденим ексерима: јевтиније ствари коштале су, на пример, једну шаку ексера а скупље две, три или више шака. Та времена давно су прохујала али је остала грчка новчана јединица — драхма — чије име значи шака, оно што стане у једну шаку.

Новац је у употреби још од осмог века пре наше ере и први су почели да га кују стари Грци. Тако је новац постепено заменио све предмете који су пре тога служили као противвредност при куповини и продаји. Али, у неким деловима света још живе народи који би с презрењем одбили да приме металне или папирне новчанице. То су примитивна племена која купују све ствари, намирнице, па чак и жене дајући у замену морске шкољке, пера ретких птица или огрлице направљене од камења и зуба.

Разни предмети служили су уместо новца: барут, свињске чељусти, па чак и робови. Најтежи „новац“ који је икада био у употреби, а употребљава се још и данас на острву Јап у Јужном Пацифику, је диск од каме-

ФАЕ, НОВАЦ ОД КАМЕНА СА ОСТРВА ЈАП У ЈУЖНОМ ПАЦИФИКУ. ВЕЛИКИ КОМАДИ ПРЕНОШЕНИ СУ ПОМОЋУ ДЕБЕЛОГ ДРВЕТА ПРОВУЧЕНОГ КРОЗ РУПУ У СРЕДИНИ. ТО ЈЕ, ВЕРОВАТНО, НАЈТЕЖИ НОВАЦ КОЈИ ЈЕ ИКАДА БИО У УПОТРЕБИ.

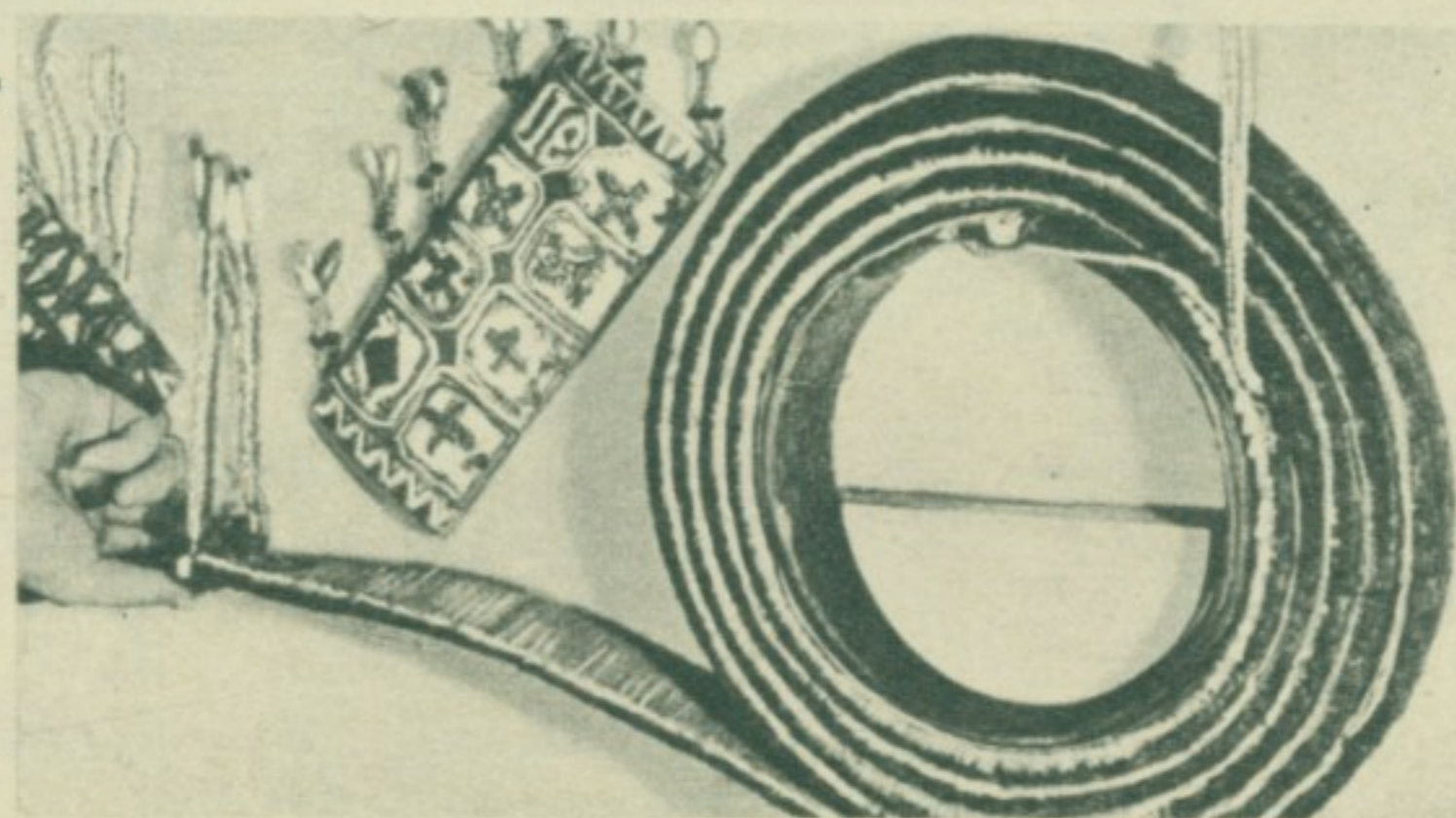
МОТИКА КОЈА ЈЕ У КИНИ СЛУЖИЛА УМЕСТО НОВАЦА.

на, по имену фае, са рупом у средини. Фае може да буде разних величина, од неколико сантиметара до пречника од више метара. Велики комади преносени су по моћу дебелог дрвета провученог кроз рупу у средини.

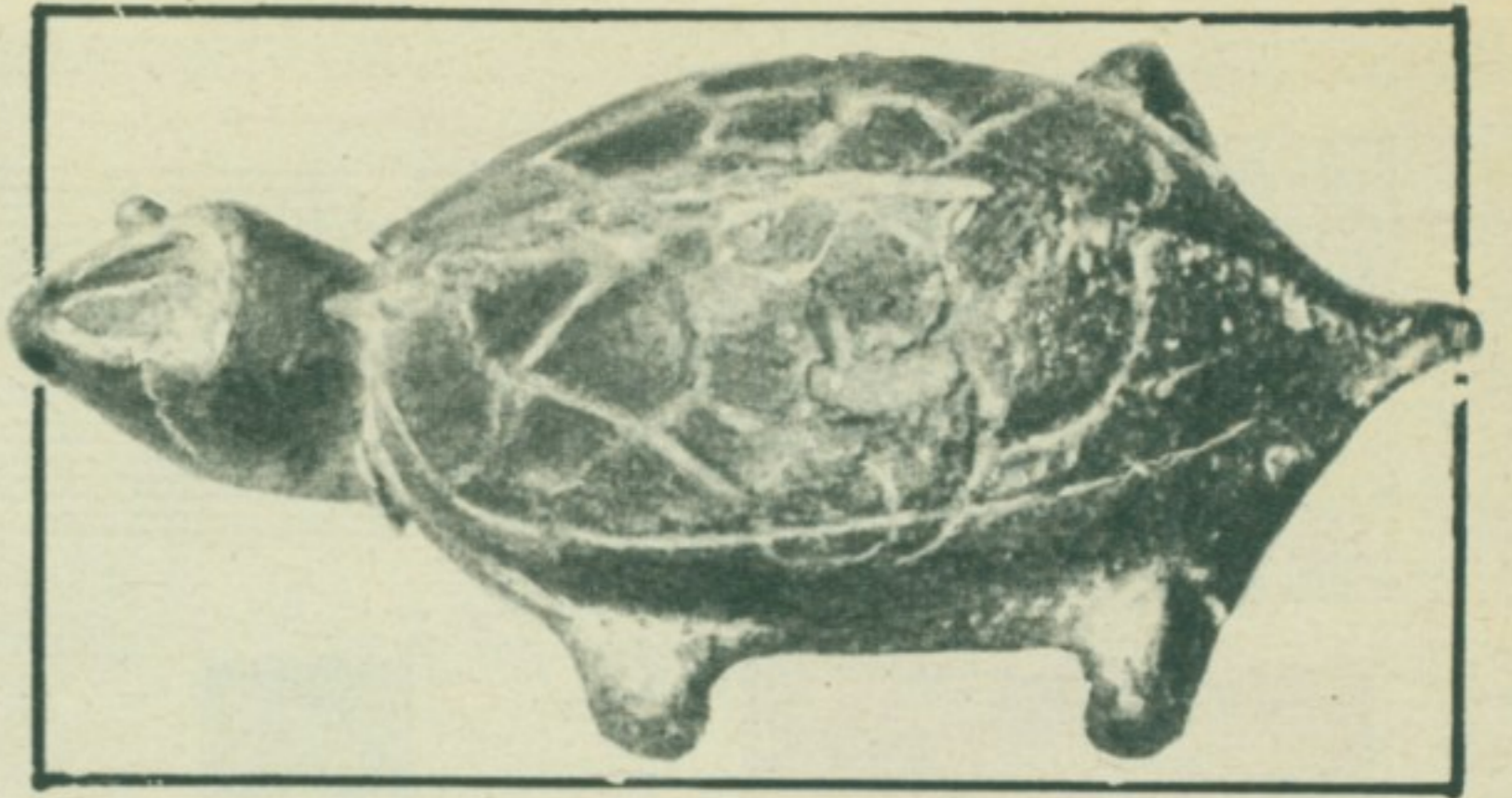
Практична вредност овог камења очигледно није била никаква али је само један комад, не већи од тањира, могао читав месец дана да исхрани једну целу породицу. Камен пречника један метар вредео је 4.000 кокосових ораха, а са комадом од два метра могло је да се купи читаво село или велико имање. Највећи фае нису имали цену и чували су се као заједничка својина. Неки људи били су толико богати да су могли да набаве веома велике фае које нису могли да унесу у кућу већ су их држали напољу. Огромно пробушено камење пред неком кућом значило је да у њој станују прави богаташи.

Једном приликом, при пре

ношењу циновског каменог диска, подигла се јака олуја и камен је потонуо у море заједно са сплавом који га је носио. Али, становници острва нису се много узбудили због губитка такве драгоцености. Њима је било довољно то што знају где се камен налази и што је познато ко му је власник. Камен ионако ничему није могао да послужи! Његов

ИНДИЈАНСКИ ПОЈАС ЗВАНИ ВАМПУМ УКРАШЕН ШКОЉКИЦАМА. ИНДИЈАНЦИ СУ ГА УПОТРЕБЉАВАЛИ КАО УКРАС, А СЛУЖИО ЈЕ УМЕСТО НОВАЦА У ИСТОЧНИМ ДРЖАВАМА АМЕРИКЕ.

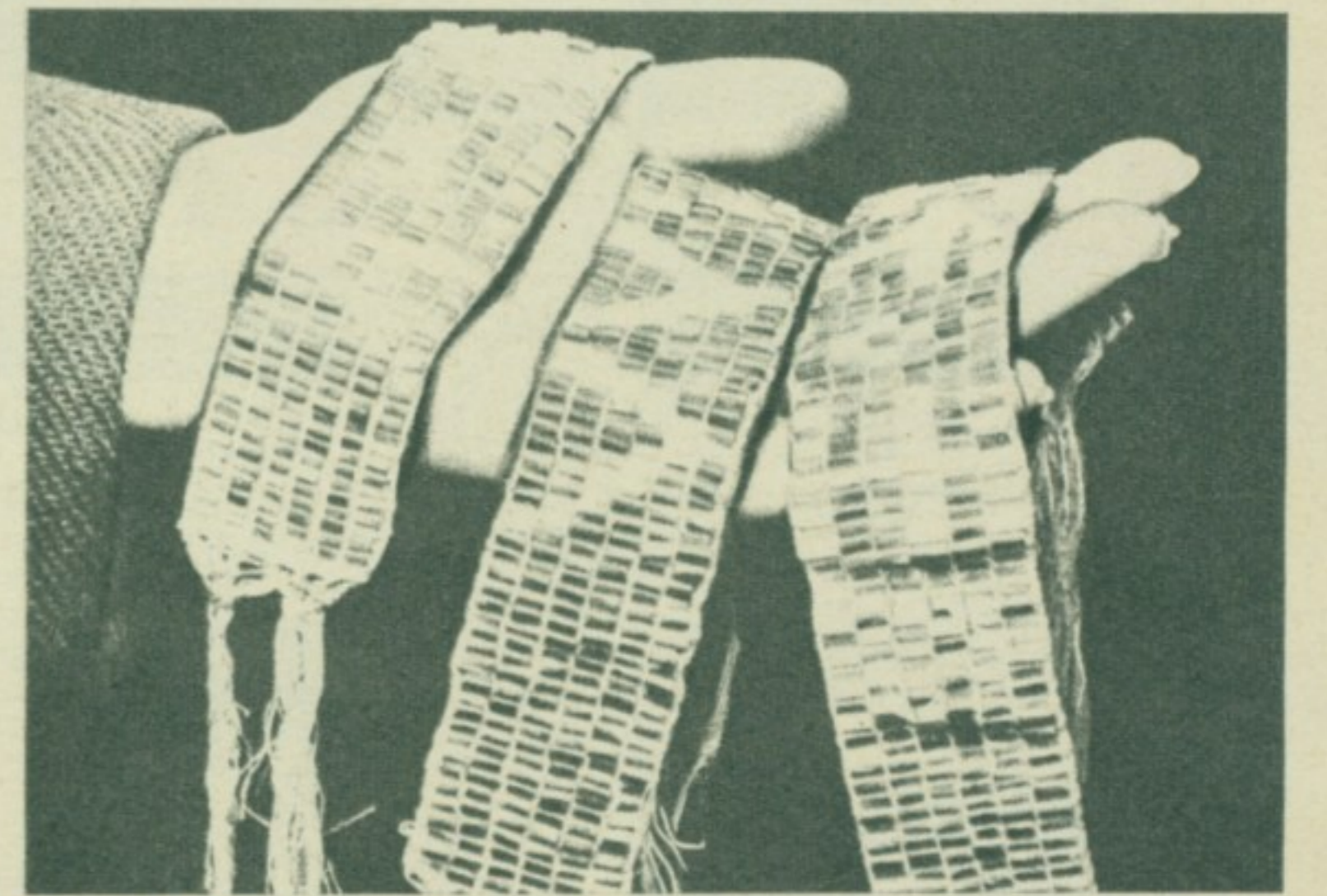

НЕКА ПРИМИТИВНА ПЛЕМЕНА С ПАЦИФИЧКИХ ОСТРВА И ДАНАС УМЕСТО НОВАЦА УПОТРЕБЉАВАЈУ РАЗНЕ ПРЕДМЕТЕ КАО ШТО ЈЕ ОВА ДИВНА КОРЊАЧА ОД КАМЕНА.

власник и даље је имао неограничен кредит код својих суграђана.

За разлику од ових тешких обртних средстава племена на Новим Хебридима

ше гломазни. Вероватније је, кажу научници, да су то биле „мере“ према којима се одређивала вредност ствари и намирница: то и то, на пример, вреди двеста волова или

БЕЛЦИ СУ У XVIII И ПОЧЕТКОМ XIX ВЕКА ПРАВИЛИ СЛИЧНЕ ПОЈАСЕВЕ УКРАШЕНЕ КОМАДИЋИМА СТАКЛА И ОНИ СУ ИМ СЛУЖИЛИ УМЕСТО НОВАЦА У ТРГОВАЊУ СА ИРОКЕЗИМА, ИНДИЈАНЦИМА ИЗ СЕВЕРНО-АМЕРИЧКИХ ДРЖАВА.

употребљавају уместо новца птичије перје. У Етиопији је вековима уместо новца служила обична со. Становници ове афричке земље остали су верни соли и када су први страни трговци донели новац од злата и сребра.

Неки научници сматрају да су одређени предмети почели да служе као новац тек пошто су дуго времена употребљавани као најчешће средство за размену добара. Али, то ипак не важи за све земље и предмете јер очигледно да во у Грчкој, слон на Цејлону или лобање на Борнеу нису могли да служе као новац из простог разлога што су били исуви-

ЗУБ КИТА КОЈИ ЈЕ НА ОСТРВИМА ТОНГА И ФИЦИ ВЕКОВИМА БИО НОВАЦ ОГРОМНЕ ВРЕДНОСТИ. ДАНАС СЕ НАЛАЗИ У КОЛЕКЦИЈИ СТАРОГ НОВАЦА БРИТАНСКОГ МУЗЕЈА У ЛОНДОНУ.

сто слонова. Тек пошто би се на овај начин утврдила вредност нечега, могла је да се обави трговина и то за новац који је тада био у оптицају.

Савремен човек отишао је у том погледу много даље: успео је да комадима безвредне хартије да неограничену вредност. И заиста, ми данас за килограм такве хартије можемо да купимо аутомобил, вилу, или било коју другу скупocenу ствар. Б. Д.

ЗАСТАВ

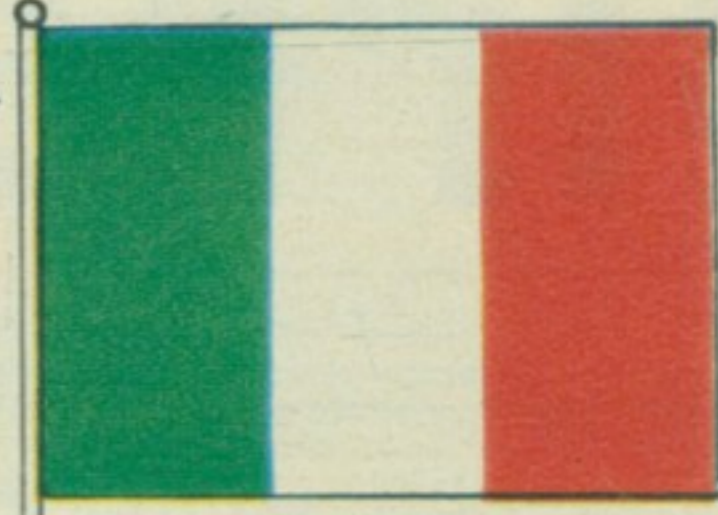
1 ИРАК
(главни град?)

2 ИРСКА
(главни град?)

3 ГАМБИЈА
(главни град?)

4 ИТАЛИЈА
(главни град?)

9 ЈОРДАН
(главни град?)

10 КАМБОЏА
(главни град?)

11 КАМЕРУН
(главни град?)

12 КАНАДА
(главни град?)

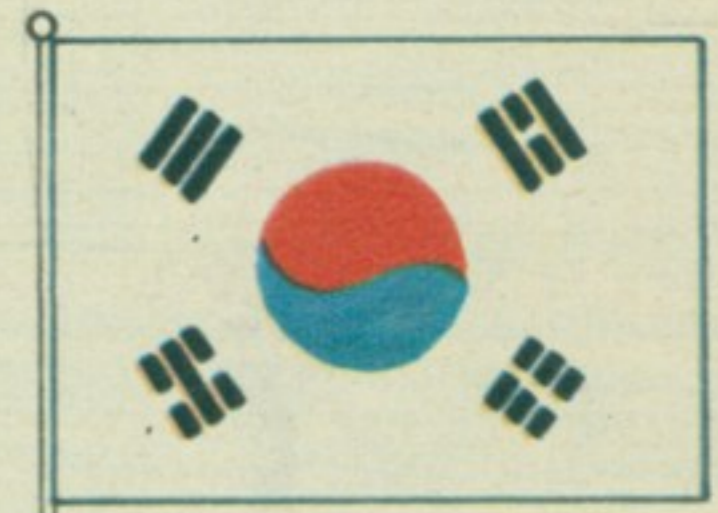
17 КОЛУМБИЈА
(главни град?)

18 КОНГО (БРАЗАВИЛ)
(главни град?)

19 КОНГО (КИНШАСА)
(главни град?)

20 КОРЕЈА ЈУЖНА
(главни град?)

25 ЛАОС
(главни град?)

26 ЛЕСОТО
(главни град?)

27 ЛИБАН
(главни град?)

28 ЛИБЕРИЈА
(главни град?)

33 МАЛАВИ
(главни град?)

34 МАЛЕЗИЈА
(главни град?)

35 МАЛИ
(главни град?)

36 МАЛЕДИВИ
(главни град?)

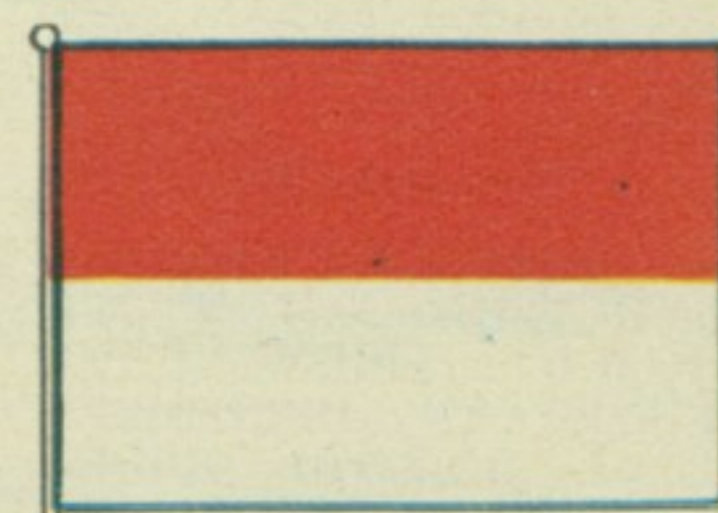
41 МОНГОЛИЈА
(главни град?)

42 МАСКАТ И ОМАН
(главни град?)

43 НЕПАЛ
(главни град?)

44 МОНАКО
(главни град?)

ПОГОДИТЕ ГЛАВНЕ ГРАДОВЕ

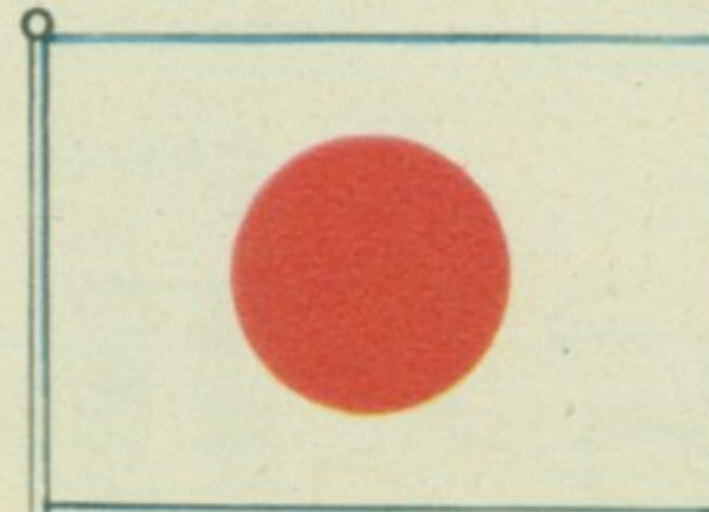
Ако можете да погодите главне градове земаља чије заставе доносимо (осим, наравно, главних градова наше земље), испишите их редом од 1 до 48 на дописници и са залепљеним купоном (Политикин забавник 2) пошаљите однах на адресу: „Политикин забавник“, Београд, Македонска 29. Међу тачним одговорима издавачко предузеће „Вук Караџић“ из Београда наградиће са по једном књигом 100 учесника конкурса. Списак награда на 18. страни.

5
ИЗРАЕЛ
(главни град?)

6
ЈАМАЈКА
(главни град?)

7
ЈАПАН
(главни град?)

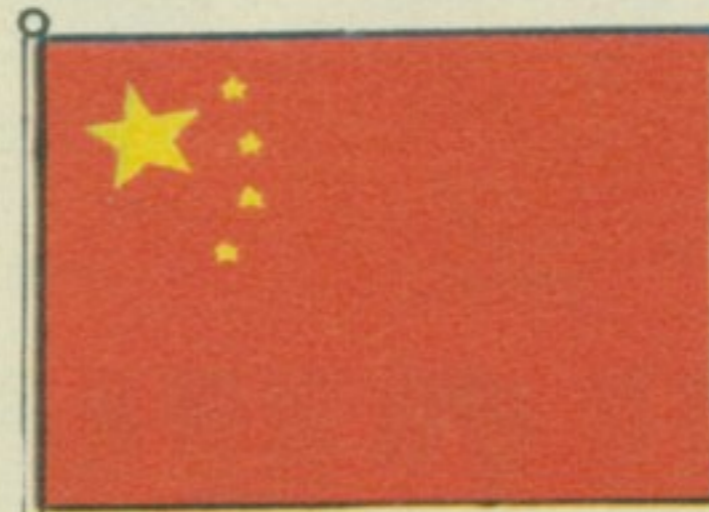
8
ЈЕМЕН
(главни град?)

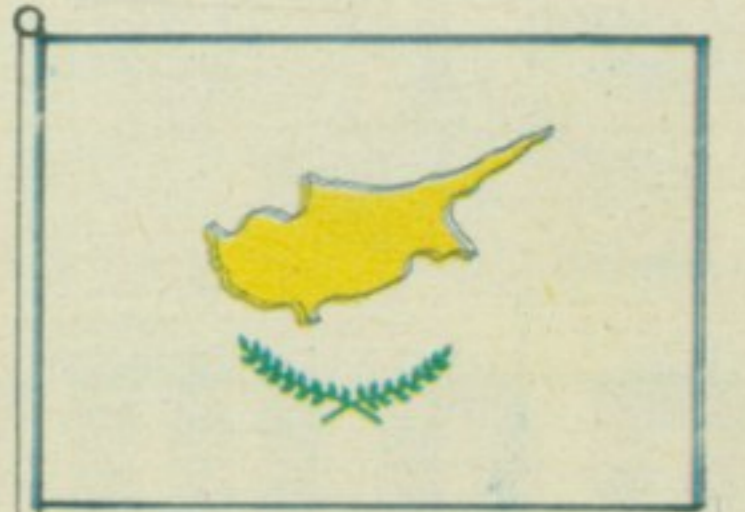
13
ЈУЖНОАФРИЧКА
РЕПУБЛИКА
(главни град?)

14
КЕНИЈА
(главни град?)

15
КИНА
(главни град?)

16
КИПАР
(главни град?)

21
КОРЕЈА СЕВЕРНА
(главни град?)

22
КОСТАРИКА
(главни град?)

23
КУБА
(главни град?)

24
КУВАЈТ
(главни град?)

29
ЛИБИЈА
(главни град?)

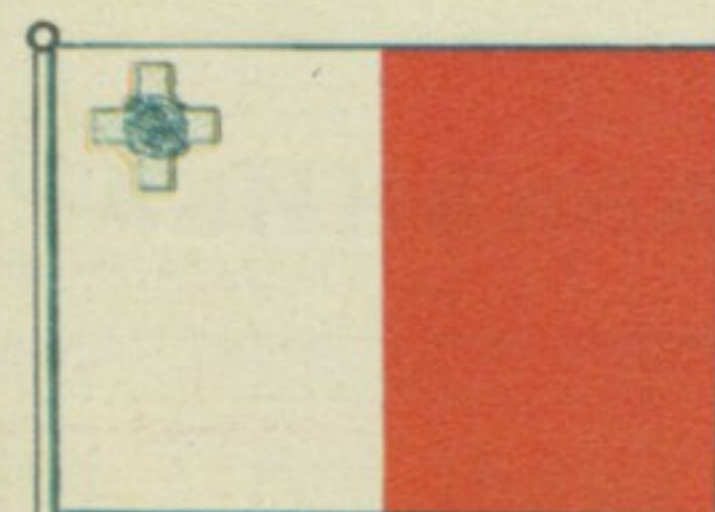
30
ЛУКСЕМБУРГ
(главни град?)

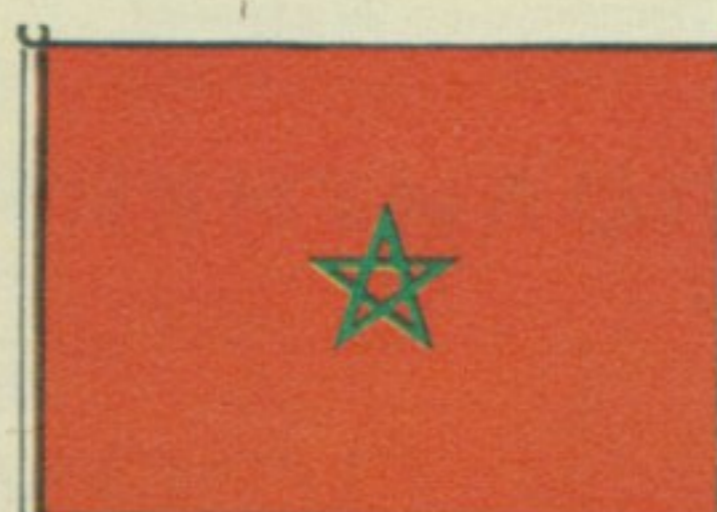
31
МАДАГАСКАР
(главни град?)

32
МАЋАРСКА
(главни град?)

37
МАЛТА
(главни град?)

38
МАРОКО
(главни град?)

39
МАУРИТАНИЈА
(главни град?)

40
МЕКСИКО
(главни град?)

45
НИГЕРИЈА
(главни град?)

46
НИГЕР
(главни град?)

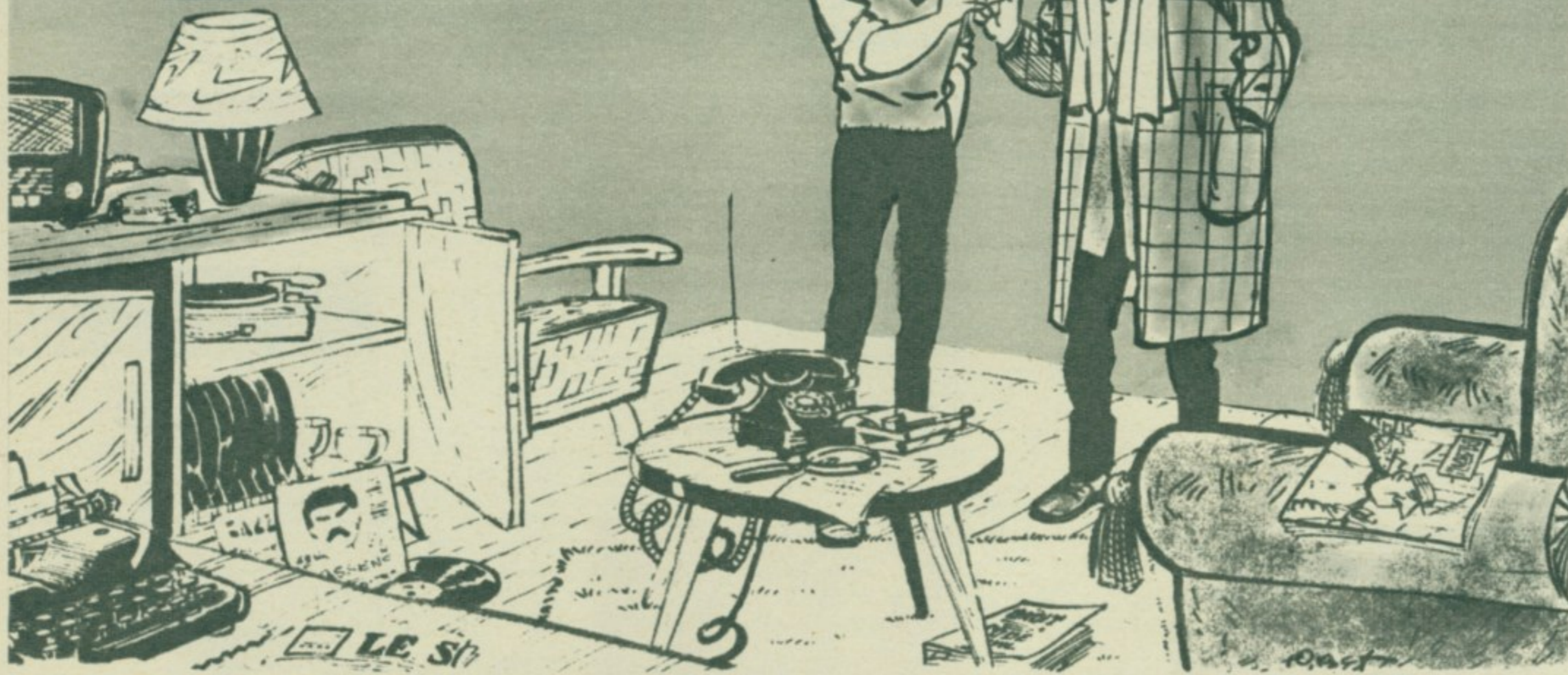

47
НИКАРАГВА
(главни град?)

48
НОРВЕШКА
(главни град?)

**БУДИТЕ
ДЕТЕКТИВ**

ПОШТАНСКИ АЛИБИ

Добро вече, Рик! — рече комесар Бурдон пружајући ми руку. — Извините што вас узнемиравам... — Уђите! Ви ми никад не сметате!

Комесар Бурдон уђе и онако високо и крупан, свали се у оно што је дотле била моја најбоља фотеља.

— Шта има ново? — упитах га.
— Пре два дана, поче да прича Бурдон, управо 12. децембра, извршена је провала у 9 часова ујутру код златара Блуменштајна. Непознати лопов је ишчезао и однео дијамант велике вредности. Извесни трагови које смо нашли упућују нас на неког Марсела Лера чији је досије до сад био без мрља. Ево његове слике.

Бурдон извуче из џепа фотографију на којој се видео човек шиља та носа и продорних очију. Личио је на неку птицу грабљивицу.

— У ствари — продужи Бурдон — ми против Лера немамо формалног доказа. Док смо га испитивали, 12. децембра по подне, држао се осино, непрекидно тврдећи да се ради о заблуди. У то време, говорио је, налазио сам се на одмору у

Кану, још од 5 децембра. Нема ни један час како сам се вратио. Ако хоћете да се уверите погледајте ово писмо које сам јутрос добио адресовано на пост-рестант...“

Комесар извуче из џепа другу фотографију на којој се видела изгужвана коверта на којој је писало: „Господин Марсел Лера, Посте-рестант, Кан.“

— Ово писмо доказује да је Лера заиста био у Кану изјутра 12. децембра, јер се писма на пост-рестант примају само лично. Крађа је

извршена 12. децембра у 9 часова ујутру. Лера смо испитивали исто после подне, око 3 часа. Ако је крађа извршена у 9 часова, Лера чак и да је имао резервисан авион, не би имао времена да оде у Кан, подигне с поште писмо и врати се поново овамо пре три часа поподне. С друге стране, поштански печат носи жиг Париза, а датиран је 11. децембра... То се слаже.

— Имате ли неки примерак Лераовог рукописа, комесару?

— Имам. Ево једног писма којим ми јавља да је спречен да дође на саслушање.

Упоредио сам рукопис на коверти и писму.

— Ја нисам експерт за рукописе — рекох — али по мом мишљењу Лера је сам себи написао адресу на коверти писма које је тобоже примио у Кану. Али има један други детаљ који са сигурношћу говори да је Лера лагао.

Драги читаоци, бацам вам рукавицу. Знате ли о ком се детаљу ради?

(Решење на 26 страни)

Песма недеље

Овога пута тема је била слободна па су се ваљда зато млади песници одазвали у толико великом броју. У редакцију је стигло 239 песама. Жири је одлучио да за најбољу прогласи песму „Слутња“ Анте Јукића, ученика из Старог Микановца. Идући пут напишите песму на тему — волим.

СЛУТЊА

Иза прозора мог који је затворен пред пучином мрака
појавила се жена
без лица

И стаде тихо да куца
прстима у стакло
обузе ме нека чудна
слутња
жена без лица зове ме некуд.

Анте Јукић, ученик VIII разреда Основне школе „Степан Цврковић“ Стари Микановац

**НАГРАДЕ
ЗА КОНКУРС
»ЗАСТАВЕ«**

100 КЊИГА

Издавачко предузеће

ВУК КАРАЦИЋ

поклониће књиге:

- 20 СВЕТ БУДУЋНОСТИ
- 20 ЗВЕЗДЕ, СТЕПЕНИЦЕ ЗА СВЕМИР
- 20 ОСТРВО ЗАЉУБЉЕНИХ МАЈМУНА
- 20 У ЗЕМЉИ ПОНОЋНОГ СУНЦА
- 20 ПУТ КА ЗВЕЗДАМА

СПЕЦИЈАЛНИ ПОПУСТ ЗА ЧИТАОЦЕ »ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА«!

СВЕТ У ЦЕПУ
ГЕОГРАФСКИ АТЛАС СВЕТА
ЗА 1.600
УМЕСТО 2.000 СТ. ДИНАРА

»Политикин забавник« омогућује вам да уз попуст од 20 одсто купите књигу »Свет у џепу« — издање »Вука Караџића«, Београд. У овом географском атласу налазе се све карте земаља света у боји, заставе, многобројни практично сређени подаци корисни за ученике и све оне који воле да знају о свету.

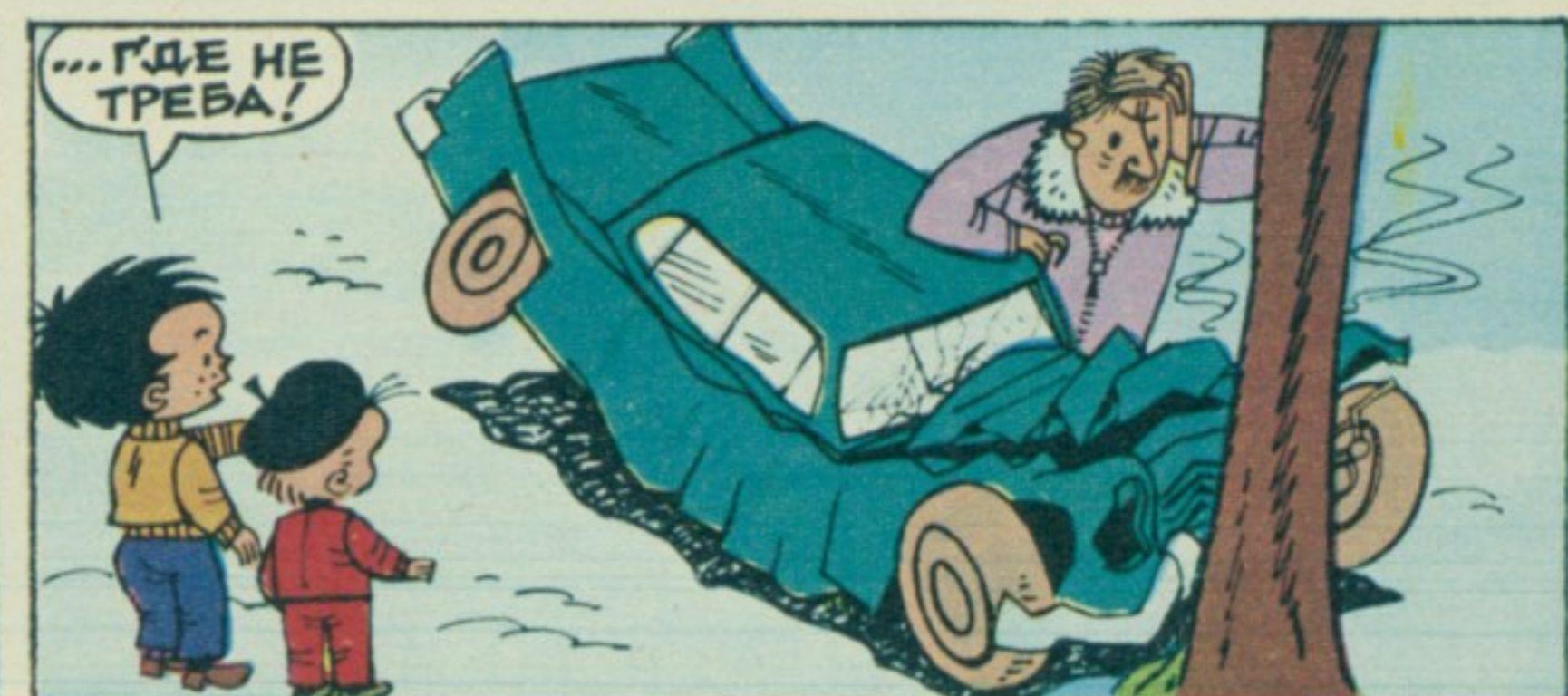
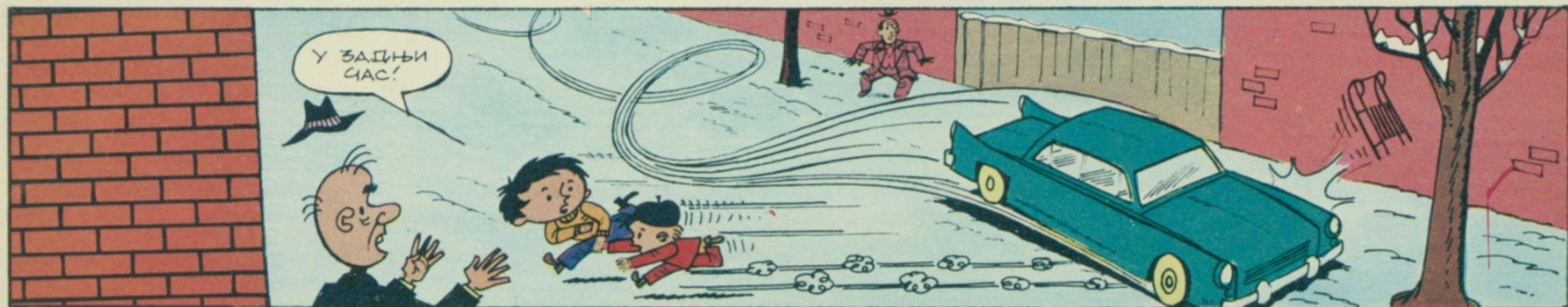
ПОРУЏБЕНИЦА
ОВИМ ПОРУЧУЈЕМ »СВЕТ У ЦЕПУ«
ПО ЦЕНИ ОД 1600 СТАРИХ ДИНАРА
КЊИГУ ЋУ ПЛАТИТИ
ПО ПРИЈЕМУ — ПОУЗЕЌЕМ.

_____ (ИМЕ И ПРЕЗИМЕ)
_____ (ТАЧНА АДРЕСА)
_____

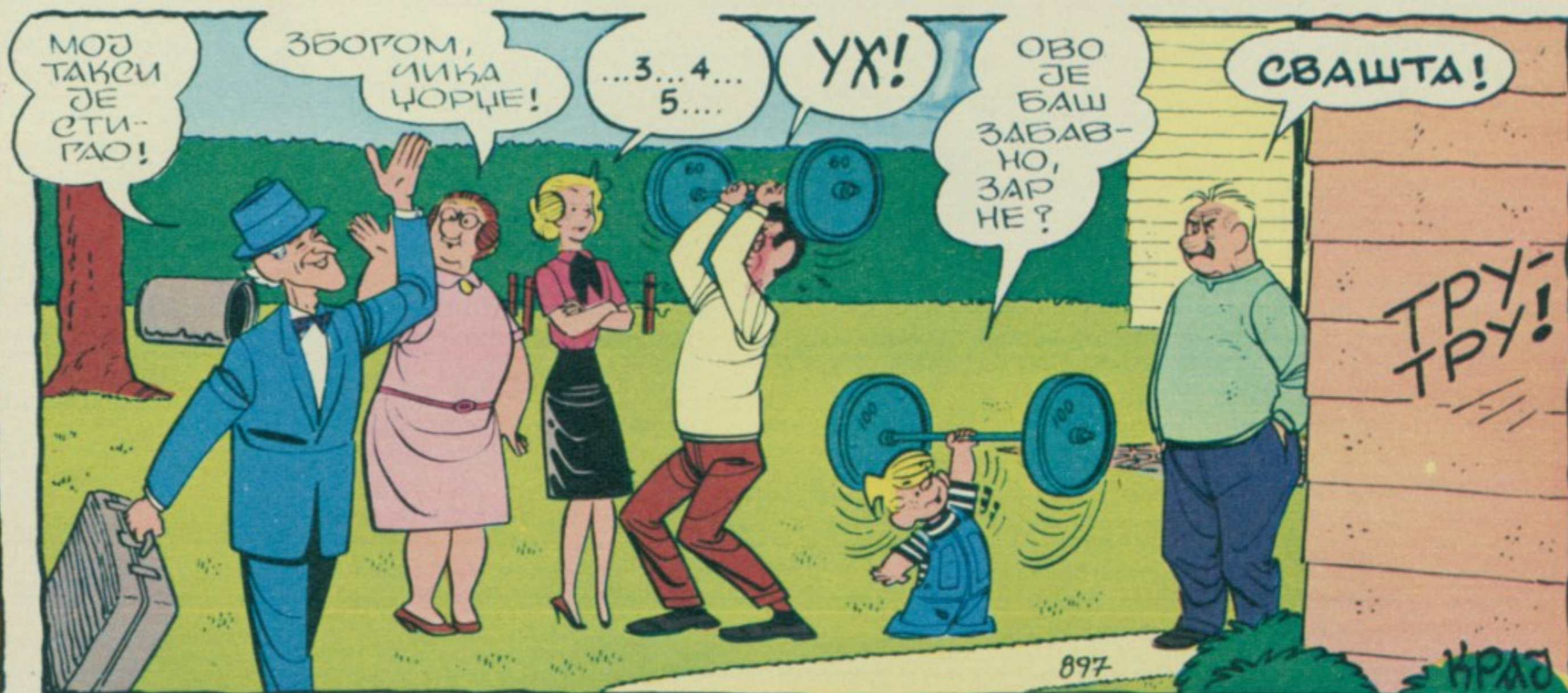
ДОПИСНИЦУ И ПОШАЉИ »ПОЛИТИКИНОМ

ИЗРЕЖИ И ЗАЛЕПИ НА ЗАБАВНИКУ »МАКЕДОНСКА 29«

18 КОМЕ ЈЕ ЖАО ДА ИЗРЕЗУЈЕ СТРАНУ НЕКА ПРЕПИШЕ ПОРУЏБЕНИЦУ НА ДОПИСНИЦУ!

ДЕНИС ШАМПИОН

ТАКТИКА ДИВЉИХ ПАСА

СПОРТСКИ КАЛЕИДОСКОП

8.000 КИЛОМЕТАРА НА КОТУРАЉКАМА

Од Ванкувера на тихоокеанској обали до Сент Џона на Атлантику Канађани обично путују авионом, возом или аутомобилом.

Двадесет седмогодишњи Клинт Шо није употребио ниједно од ових превозних средстава: пут од 8000 километара, колико износи раздаљина између ова два града, превалио је на котураљкама.

Шо је путовао 151 дан и за то време исцпао је три пара ципела и излизао 210 точкава на котураљкама. И док се неуморно „котрљао“ за њим су у аутомобилу с приколицом путовали његова жена и две кћерке.

Откако је Жозе Мерлен из Хаја, у Белгији, 1.760. године изумео прве „ролшуре“ на њима су изведени многи и необични подвизи. Тако је Колин Бертоломју из америчког града Споукејна провео свој медени месец на котураљкама. Његова невеста није делила његово одушевљење за ролшуре: пратила га је аутомобилом на чијем се крову налазила опрема за логоро-

вање. Тако су њих двоје преваљали 8000 километара: од свог града до Флориде.

Дејви Стјуарт, који је као „потрчко“ био запослен на једном великом градилишту у Шкотској, сваког дана је морао да преваљује по неколико километара да би за раднике донео сендвиче и пиво из бифеа који се налази у оближњем селу. Кад му је свакодневно пеша-

чење додијало, купио је котураљке. Било је то пре шест година. Стјуарт је, тврди се, био први који је употребио котураљке на радном месту. Данас се у многим великим фабричким халама могу видети помоћни радници на котураљкама.

Мерленове котураљке имале су свега два точка.

Друга два точка котураљке су добиле после нешто више од једног века, 1863. године. Та друга два точка проналазак су Џејмса Плимптона из Њујорка, који је од свих спортова највише волео клизање. И, да преко лета не би изгубио кондицију, одлучио је да усаврши Мерленове „ролшуре“: не само што им је додао два точка већ их је поставио на две потпуно независне осовине и тиме омогућио да се изводе и заокрети.

Мада возња на котураљкама није увршћена у олимпијске игре, то је у многим европским зем-

љама, Египту, Канади, Аустралији и на Новом Зеланду веома цењен спорт.

Да се вратимо Клинту Шоу. Пошто је на котураљкама прешао преко читаве Канаде, сада намења да свој подвиг понови у Сједињеним Америчким Државама и да се „провоза“ од једног океана до другог!

ПИСАЦ ЧЛАНКА КОЈИ ОБЈАВЉУЈЕМО, ПРОФЕСОР БЕРНАРД ГРЗИМЕК, ПРОВЕО ЈЕ ДУЖЕ ВРЕМЕ У ЈУЖНОЈ АФРИЦИ ИЗУЧАВАЈУЋИ ЖИВОТ И НАВИКЕ ДИВЉИХ ПАСА

Африци дивљи пси се веома лако могу посматрати у лову јер се готово уопште не базирају на људе. Тако сам

у Танзанији, близу кратера Кгронгора, мирно могао да пратим дивље псе који тамо лове само ујутру од пола седам до осам и увече од шест до осам. Преко дана се излежавају у хладовини. Ако једна или две звери зажеље да лове, устану и обигравају око чопора „нагозарајући“ га. Неки пут успеју у томе, а кад им то не пође за руком, легну и они поред чопора и наставе да дремају. Јер, дивљи пас никад не лови сам.

Афрички дивљи пси гоне свој плен, да тако кажемо, очима, а никако помоћу њуха. Уопште не воде рачуна о правцу ветра, нити се опрез-

но прикрадају својој жртви, као што то чине лавови или леопарди. Чопор јури и настоји да се приближи жртви тако близу да она више не може да умакне. Ако је жртва удаљена више од 300 метара, пси је и не гоне. Кад се, пак, упусте у лов, онда вођа гони газелу брзином од 55 километара на час и тако може да издржи неколико километара. Обично жртву хватају за ногу, са стране и за тили час она је буквално растргнута на комаде. Хајка траје просечно око пет минута и жртва има веома мале могућности да утекне. У 28 хајки колико сам пратио, 25 звери је растргнуто.

БРЗИНА — ЈЕДИНО ОРУЖЈЕ

Дивљи пси, као и остали месождери, увек нападају жртву која је мања од њих

ДИВЉИ ПСИ РЕТКО НАПАДАЈУ ЖИВОТИЊЕ VEЋE OД СЕБЕ. АЛИ, КАД ИХ ГЛАД НАТЕРА И ЗЕБРЕ МОГУ ДА ПОСТАНУ ЊИХОВ ПЛЕН

АСА

или отприлике њихове величине. Само кад их гони велика глад крше то правило. Зато дивљи пси највише нападају Томсонове газеле, много мање Грантове газеле, а од већих звери само њихове младунце. Већим зверима пси често озледе грбух.

Једино оружје дивљих паса је — њихова брзина. Немају канџе, нити могу својој жртви да слома кичму, као на пример лав својом тежином. Међутим, у Јужној Африци дивљи пси су виши растом и много тежи, па могу да нападају и веће звери.

КАО У БАЈЦИ

Скоро је невероватно и звучи као прича да звери које гоне дивљи пси у своје очајању често потраже уточиште — код човека. Има на туце таквих примера. У Замбијском резервату Хилонгози дојурно је код чувара мужјак кудуа и сручио му се пред ноге. Чопор паса који га је гонио застао је на око 20 метара и затворио круг. Тако су чекали око четврт часа. Куду се затим подигао и наслонио на чувареве ноге. Овај је неколико пута потегао псе каменицама и отерао их. Тек тада је и куду одјурно. У Мбарари, Уганда, мужјак антилопе уз очајничке крике притрчао је чувару. Гонило га је шест паса, а један га је већ угризао за реп. Чувар је убио првог пса, али

одмах је загризао други. Тек када је устрелио и грегег, остали су се разбежали. За све то време мужјак антилопе стајао је поред чувара.

Иначе, дивљи пси лове само у чопору, никада сами. Ако се један изгуби, почиње да дозива остале чудним кевтањем које више личи на звоњење. С времена на време прекида лавез, диже главу и наћули уши. Обично за пет минута дотрчи цео чопор.

ХИЈЕНАМА НЕ МОГУ НИШТА

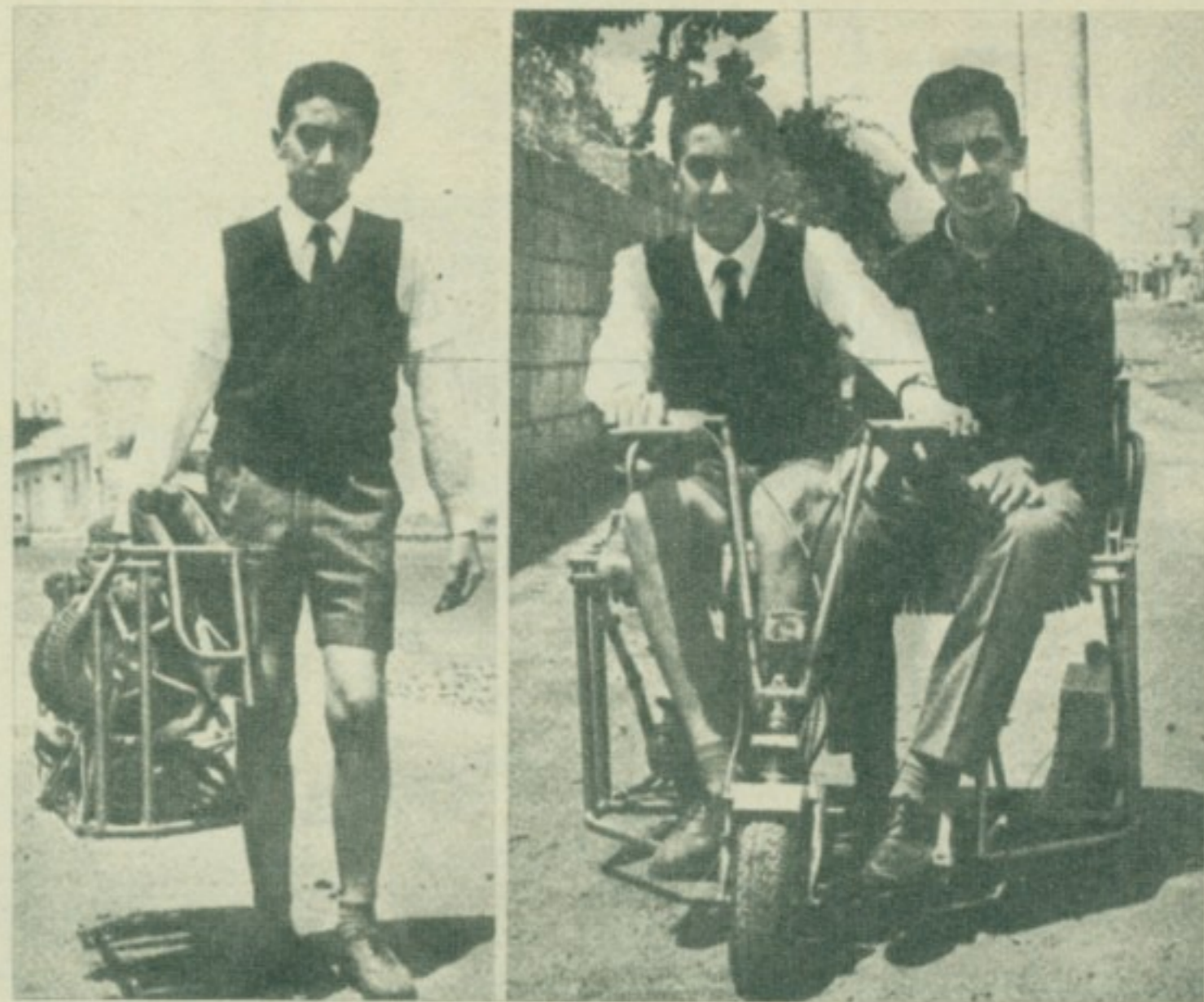
Веће звери, на пример зебрe, мало се боје дивљих паса. Понекад их и нападају. Међутим, кад глад натера псе, они све заборављају и почињу лов на зебре. Сасвим је другачије с хијенама. Оне су псима често отимале плен. Мали чопори паса не могу да им се одупру. Хијене прате чопор паса, често чекају и по неколико часова док се пси разлете у лову, а онда се приближавају и учествују у гозби из које је их пси с муком терају. Али, још није забележен ниједан случај да су дивљи пси усмртили па чак ни тешко ранили неку хијену.

Многи истраживачи утврдили су да се вођство чопора не заснива на снази, као код већине животиња. Међу собом су веома пажљиви и нежни. Слабим, болесним и младунцима одвајају део плена. Младунце хране сажваканом храном, нарочито оне чија је мајка настрадала у лову. Једна женка оштетила је девет младих и убрзо затим настрадала. Пет мужјака пажљиво су пренели штенад у јаругу, један их је чувао, а остали ишли у лов и хранили их сажваканом храном. Када су младунци стали на ноге, пошли су у лов са осталима из чопора.

Бернард Грзимек

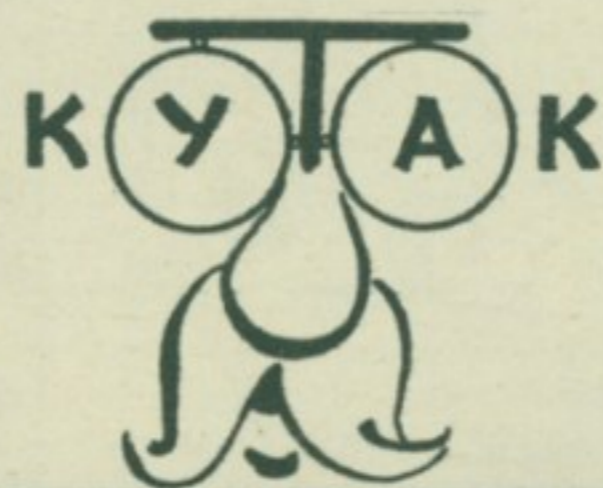
РИКША — ТРИЦИКЛ

Свега 29 килограма је тежак трицикл који се може склопити и ако затреба носити у руци. Трицикл има мотор од 1,5 коњске снаге. Један мали динамо даје електричну струју предњим и задњим светилкама. Моторни трицикл је италијанске конструкције.

Транзисторски грамофон

Недавно је немачка фирма „Филипе“ произвела први грамофон на батерије. Апарат је конструисан на принципу транзистора и тежак свега један килограм. Може да свира постављен у разне положаје а плоче се аутоматски мењају.

КУТАК
ВЕСЕЛОГ
архивара

БЕЗ УЗБУЂЕЊА

Када би била заузета научним радом, Марија Кири као да је престајала да постоји за свет око себе. Једном када је била усред неког експеримента, у њен кабинет улетела је њена асистенткиња и уплашено повикала.

— Мадам! Малочас сам прогутала једну чиницу. Шта да радим?

— Де, де, немојте се узбуђивати — одговорила јој је Марија Кири. — Даћу вам другу.

ТУЂЕ ПЕРЈЕ

Ухасе руског писца Максима Горког зато што је ишао без докумената и доведу га пред шефа полиције.

— Ви сте тај Горки, познати скитница! — започе овај с врата. — Треба да се стидите... А кажу да умете да пишете лепе приповетке... Него како би било да ми напишете једну, можда ћу вас пустити на слободу...

Горки у својој хелији на писа за два дана приповетку и затим затражи од чувара да га одведе шефу полиције. Овај прочита приповетку, задовољно се осмехну, стави је у свој писаћи сто и рече писцу:

— Слободни сте!

Неколико дана касније Горки је био изненађен кад је у локалним новинама прочитао своју причу. Потписан је био, наравно, шеф полиције.

ДАЈЕМ СВОЈУ ГЛАВУ

Француски књижевник и социолог Монтеѕкје разговарао је једног дана с неким послаником из Бордоа који је био пригласио човек. На крају разговора посланик му рече:

— Дајем вам своју главу, господине, ако то што сам вам испричао није истина.

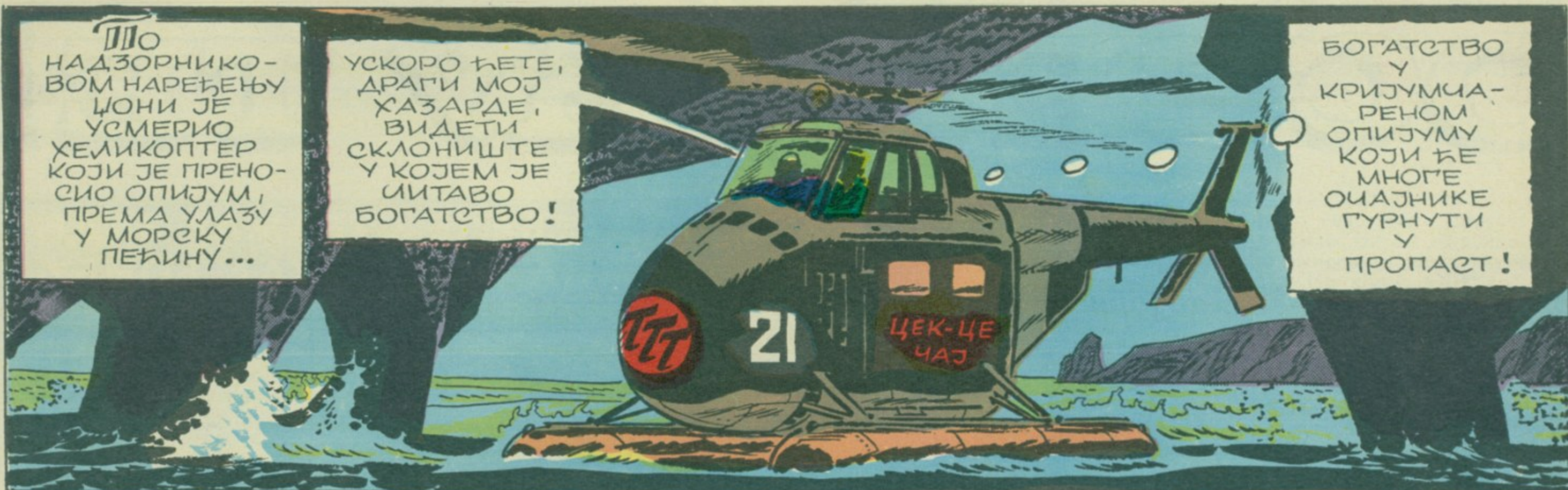
— Прихватам — одговори му Монтеѕкје смејући се — ви знате да мали поклони одржавају пријатељство.

ОСТРВО С БЛАГОМ

ТЕКСТ: А. РЕЗМОНА
ЦРТА: М. РЕМАКЛ

ПО
НАДЗОРНИКО-
ВОМ НАРЕЂЕЊУ
ЦОНИ ЈЕ
УСМЕРИО
ХЕЛИКОПТЕР
КОЈИ ЈЕ ПРЕНО-
СИО ОПИЈУМ,
ПРЕМА УЛАЗУ
У МОРЕКУ
ПЕЊИНУ...

УСКРОРО ЋЕТЕ,
ДРАГИ МОЈ
ХАЗАРДЕ,
ВИДЕТИ
СКЛОНИШТЕ
У КОЈЕМ ЈЕ
ЛИТАВО
БОГАТСТВО!

БОГАТСТВО
У
КРИЈУМЦА-
РЕНОМ
ОПИЈУМУ
КОЈИ ЋЕ
МНОГЕ
ОЦАЈНИКЕ
ГУРЊУТИ
У
ПРОПАСТ!

МОРАМ НАЋИ
НЕКИ НАЦИН
ДА ИХ ОНЕМО-
ГУЊИМ И БЕЗ
ПОМОЋИ ПО-
ЛИЦИЈЕ! О

У ПЕЊИНИ ...
ОБИЧНО СЕ ПО-
ЛУГОДИШЊА
ЖЕТВА ОПИЈУМА
УКРЦАВА НА
БРОД КОЈИ ЧЕКА
НА ПУЧИНИ... АЛИ...
ХО! ХО!... ОВОГ
ПУТА НЕ!

УТОВАР ЈЕ БРЗО ОБАВЉЕН...
ТАКО! СПРЕМИТЕ
СЕ ЗА ПОЛАЗАК!
ИМАМО САСТА-
НАК СА...

...СА
СУДБИ-
НОМ!

ГРЕШИТЕ...
ЈА САМО
ИСПУЊА-
ВАМ ВАША
НАРЕЂЕЊА...
САМО С ВИШЕ
ПРИМЕЖНО-
СТИ! ЗАТО
ЗАСЛУЖУЈЕШ
ВЕЋУ
ПЛАТУ...

ИСПЛА-
ТИ
ГОСПО-
ДИНА,
ФЛИПТО-
ПЕ!

А САД, ДРАГИ ТУАН
ХАЗАРДЕ, УМИНИТЕ ОНО
ЗА ШТА СТЕ ПЛАЊЕНИ!
КРЕЋЕМО НА
САСТАНАК С БРОДОМ!

ЛОК ЈЕ ЦОНИЈЕВ ХЕЛИКОПТЕР НАПУШТАО ПЕЊИНУ,
ЈЕДНА РУКА СЕ ПОМОЛИЛА ИЗ ВОДЕ И ЗАКАЧИЛА СЕ
ЗА ПОНТОН...

КАД ИСПОРУЧИМ ТО-
ВАР, ЧЕКА МЕ ИСТА
ПЛАТА КАО И ЈУДУ!
ЊЕН ПИШТОЛ МИ ЈЕ
УПЕРЕН У ПОТИЉАК...
КАКО ДА ЈЕ
СПРЕЧИМ?

НУЛА X

ИЗДАЈНИЧКИ ОЖИЉАК

СЛЕПИ ПУТНИК ПРИМОРАО ЈЕ КАПЕТАНА ПОДА ТРЕВЕРСА ДА ПРОМЕНИ ПРАВАЦ ЛЕТА И ВРАТИ СЕ НА ЗЕМЉУ...

БИТЕТЕ ОПТУЖЕНИ ПО ЧЛАНУ 16! НАЈВЕЋА КАЗНА ЈЕ СМРТ СТРЕЉАЊЕМ!

ЈЕСТЕ ЛИ ЛУДИ? ТАЈ УБИЦА НАС ЈЕ ПРИМОРАО!

КАПЕТАН ЈЕ МОРАО ТАКО ДА ПОСТУПИ!

ЖАЛО МИ ЈЕ, КАПЕТАНЕ МАРТИН, АЛ' СВЕ ШТО ИМАТЕ ДА КАЖЕТЕ... РЕКИ ЊЕТЕ НА СУДУ!

ТИ, ЛУДО...

ПОСАДА БРОДА НУЛА X ЈЕ ЗБУЊЕНА...

СТАНИ, ГРЕР! ОВАЈ МОМАК САМО ВРШИ СВОЈУ ДУЖНОСТ! ЈЕДИНИ НАЧИН ДА СЕ ИЗВУЧЕМ ЈЕ ДА СВЕ ОБЈАСНИМ ПРЕД ВОЈНИМ СУДОМ!

КАКВА НЕСРЕЋА! ЗАР ЊЕ МОЖИ ДА ОСУДЕ НАШЕГ КАПЕТАНА?

БОЈИМ СЕ... ДА ЊЕ ТО И УЧИНИТИ! ДА МИ ЈЕ САД ТУ ОНАЈ КОРГАН...

АЛИ, ОН ЈЕ БИО КИЛОМЕТРИМА ДАЛЕКО...

СКРИВАЈУ СЕ ОВДЕ ДОК СЕ ПРАШИНА НЕ СЛЕРНЕ! А Онда КУ У ВАШИНГТОН! ТО ЈЕ ЈЕДИНИ НАЧИН ДА ДОКАЖЕМ СВОЈУ НЕВИНОСТ!

ЈЕР, ТАМО СЕДИ 12 ЈУДИ СА ЗВЕЗДАСТИМ ОЖИЉКОМ НА ВРАТУ! МОРАМ ИХ НАЋИ!

ДАНИ СУ ПРОЛАЗИЛИ И ДОК ЈЕ КОРГАН ЧЕКАО, СУЂЕЊЕ КАПЕТАНА ТРЕВЕРСУ ЈЕ ПОЧЕЛО...

У СУДАНИЦИ ЈЕ НАСТАЛА ТИШИНА... СВИ ПОГЛЕДИ СУ ПРИКОВАНИ ЗА ПЛАТНО...

ОВАЈ ФИЛМ СНИМЉЕН НА ОРБИТАЛНОЈ СТАНИЦИ 158 ДОКАЗУЈЕ КРИВИЦУ ОПТУЖЕНОГ...

ОБЕКАЛИ СТЕ СЛОБОДУ КОРГАНУ? ЈЕСТЕ ЛИ ЛУДИ, КАПЕТАНЕ?

БИО САМ ПРИМОРАН ДА ДАМ РЕЧ, ПУКОВНИЧЕ! А ЈА ДРЖИМ ЗАДАТУ РЕЧ!

897

У ИДУЋЕМ НАСТАВКУ: ОСУЂЕНИ... НА СМРТ!

МЛЕКО ■ БАДЕМ ● КАФА

**ИЗНЕНАЂЕЊЕ ЗА СВАКОГ:
У ЈЕДНОЈ
ЧОКОЛАДИ
ТРИ УКУСА!**

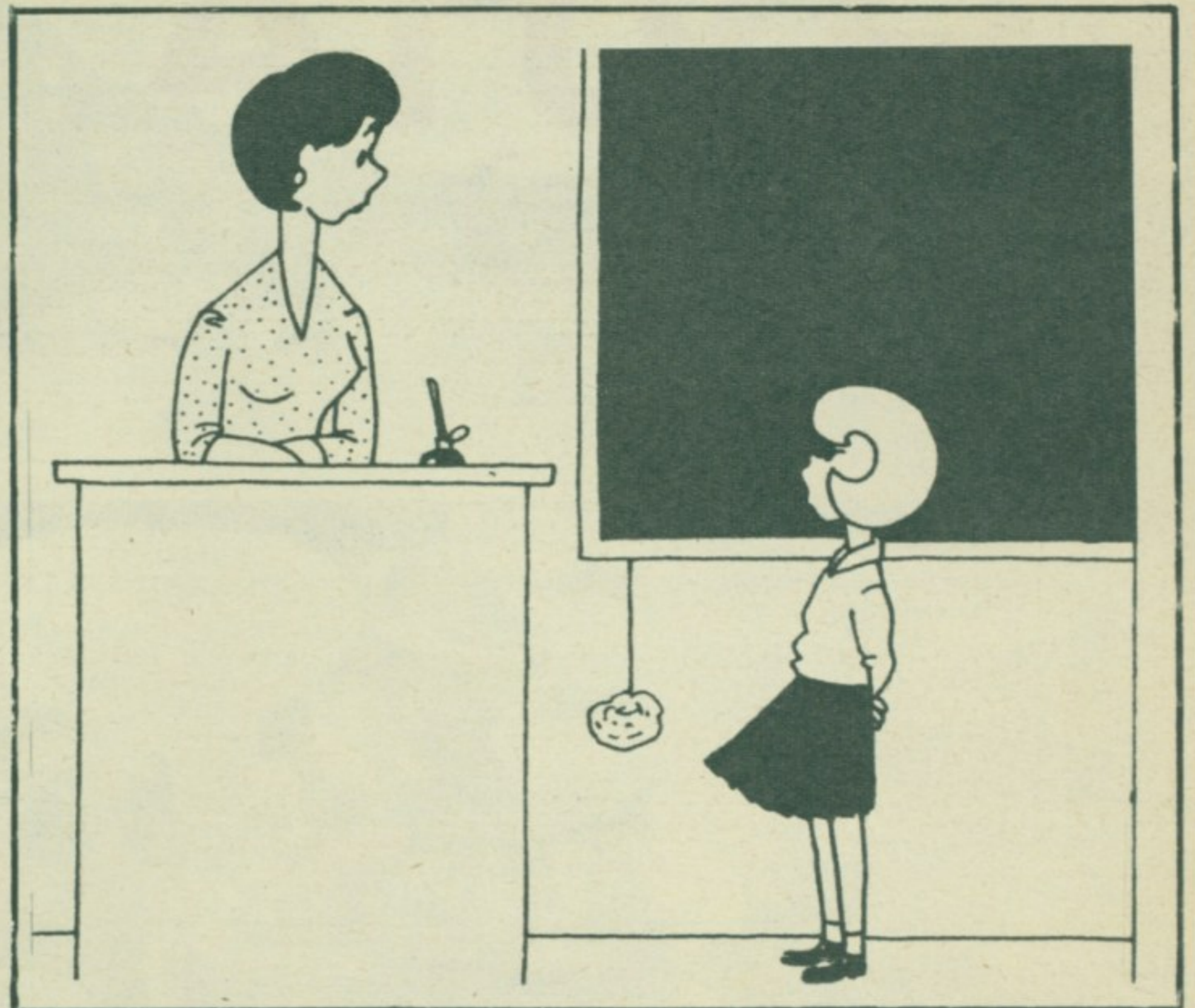
Volim te...

ПУЊЕНА МЛЈЕЧНА ЧОКОЛАДА

Млечна чоколада „ВОЛИМ ТЕ...“ производи се за свачији укус: у пет комбинација — свака комбинација садржи три оригинална воћна пуњења!

Zvešceva СЛАДИ И НАГРАЂУЈЕ!

— Стално нешто питате! Зар вас, учитељице у школи ништа нису научили?

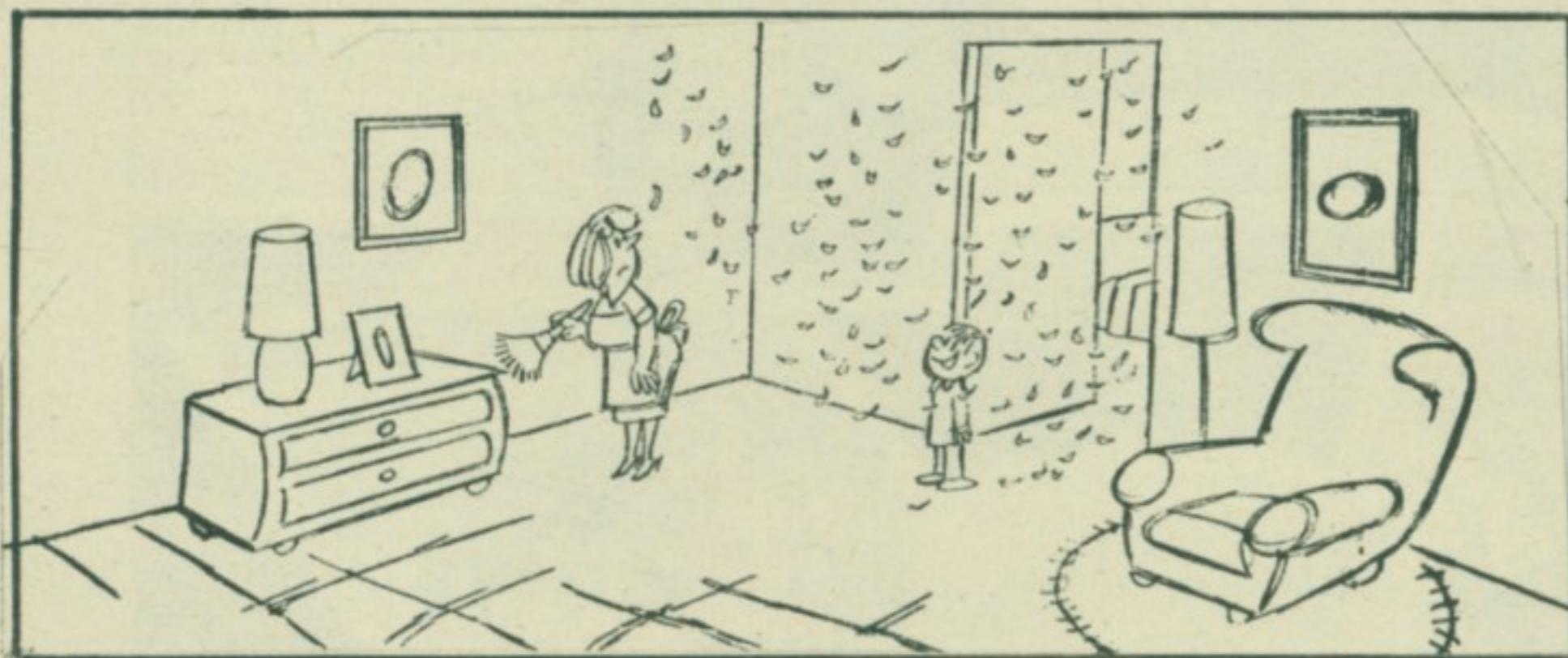
— Чему ли служи штап?

Један горила је побегао из зоолошког врта? А шта се то мене тиче?

БУДИТЕ ДЕТЕКТИВ (18. страна) РЕШЕЊЕ:

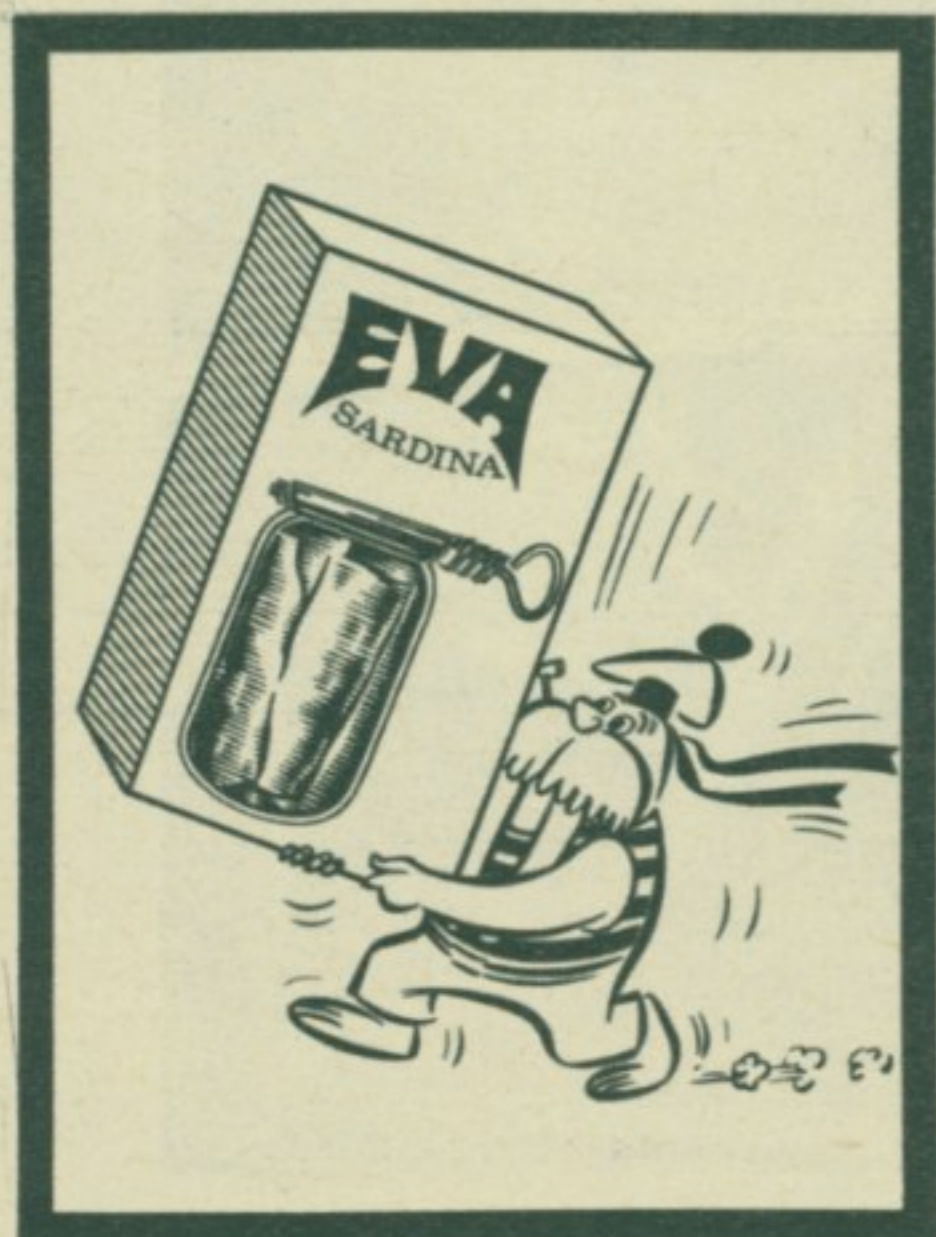
— Погледајте пажљиво, комесару, — рекох му — жиг на печату покрива марку. Видите да се црте жига не продужују на коверту, с једне и друге стране марке. Према томе Лера није ни напуштао Париз. Једноставно је одлепио поништену марку с једног писма које је заиста примио 11. децембра из Париза, залепио је на коверат и адресовао на своје име на пост-рестант у Кану.

— Мама, кладим се да не знаш шта се налази у јастуку!

БЕЗ РЕЧИ

— Морамо да причекамо. Неки воз ће сигурно наићи!

**ЈЕДНА
АЛИ ВРЕДНА**

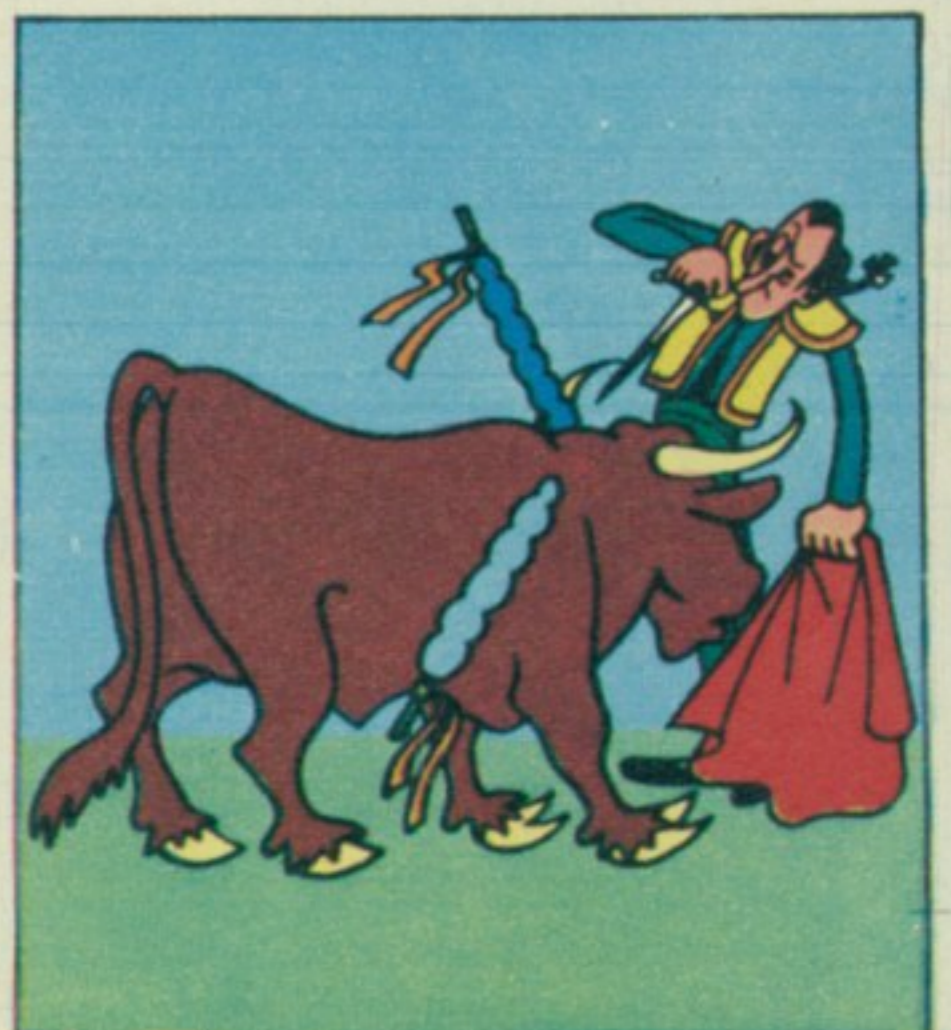
ДА СЕ ПРАВА ИСТИНА ДОЗНА, ТРЕБА ЧУТИ ДВА ЗВОНА
(Наша народна пословица)

КАПЕТАН Кејт

ОЛЕ, ТОРЕРО!

На први поглед рекло би се да су ова два цртежа потпуно иста. Очи у очи храбри тореадор и разбеснели бик. Заиста страхан тренутак. Међутим, оставимо торера: он ће већ изаћи на крај са својим противником. Ваш је задатак да пажљиво посматрате цртеже. Видећете да између цртежа постоји тачно десет разлика.

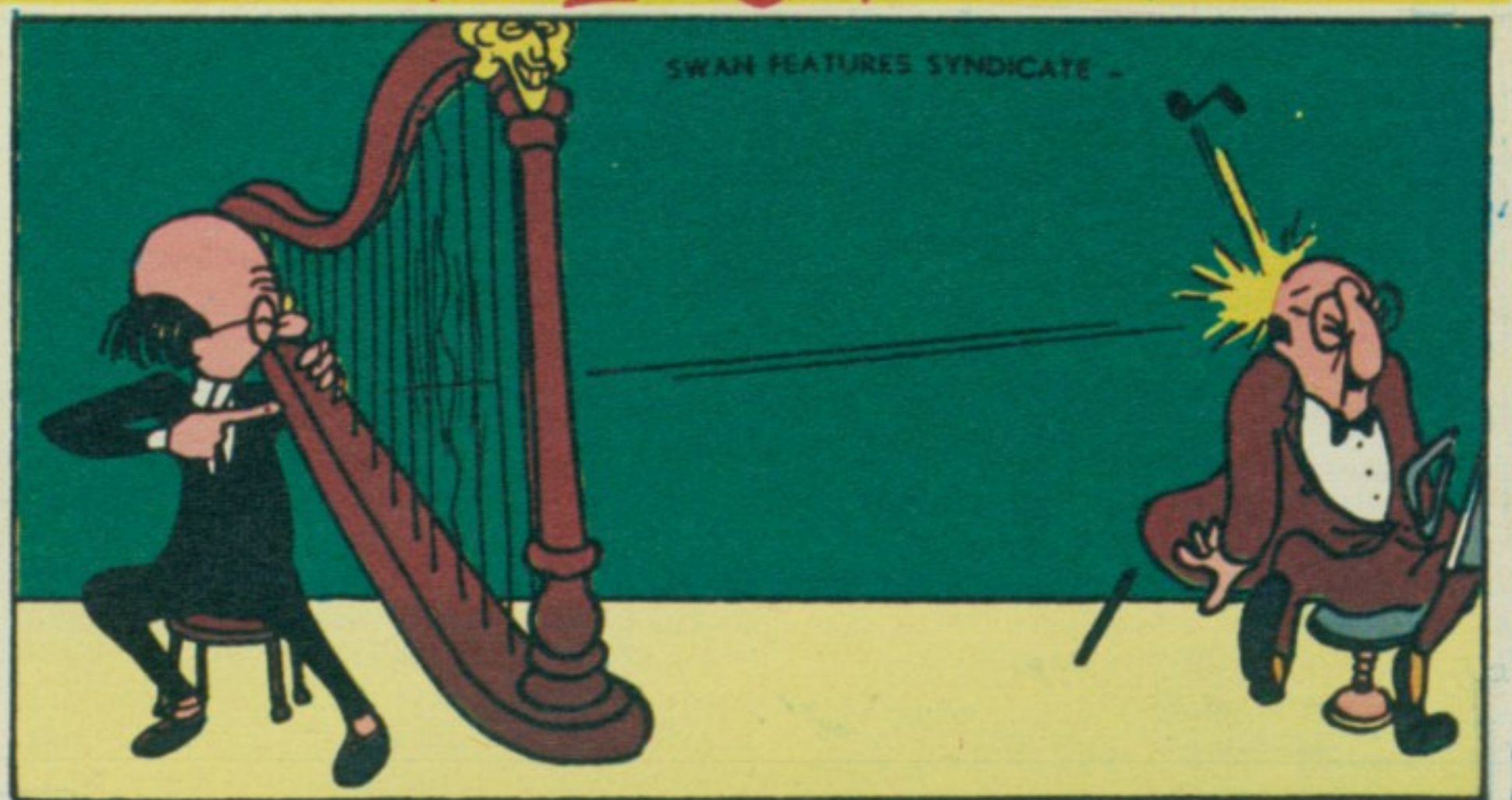
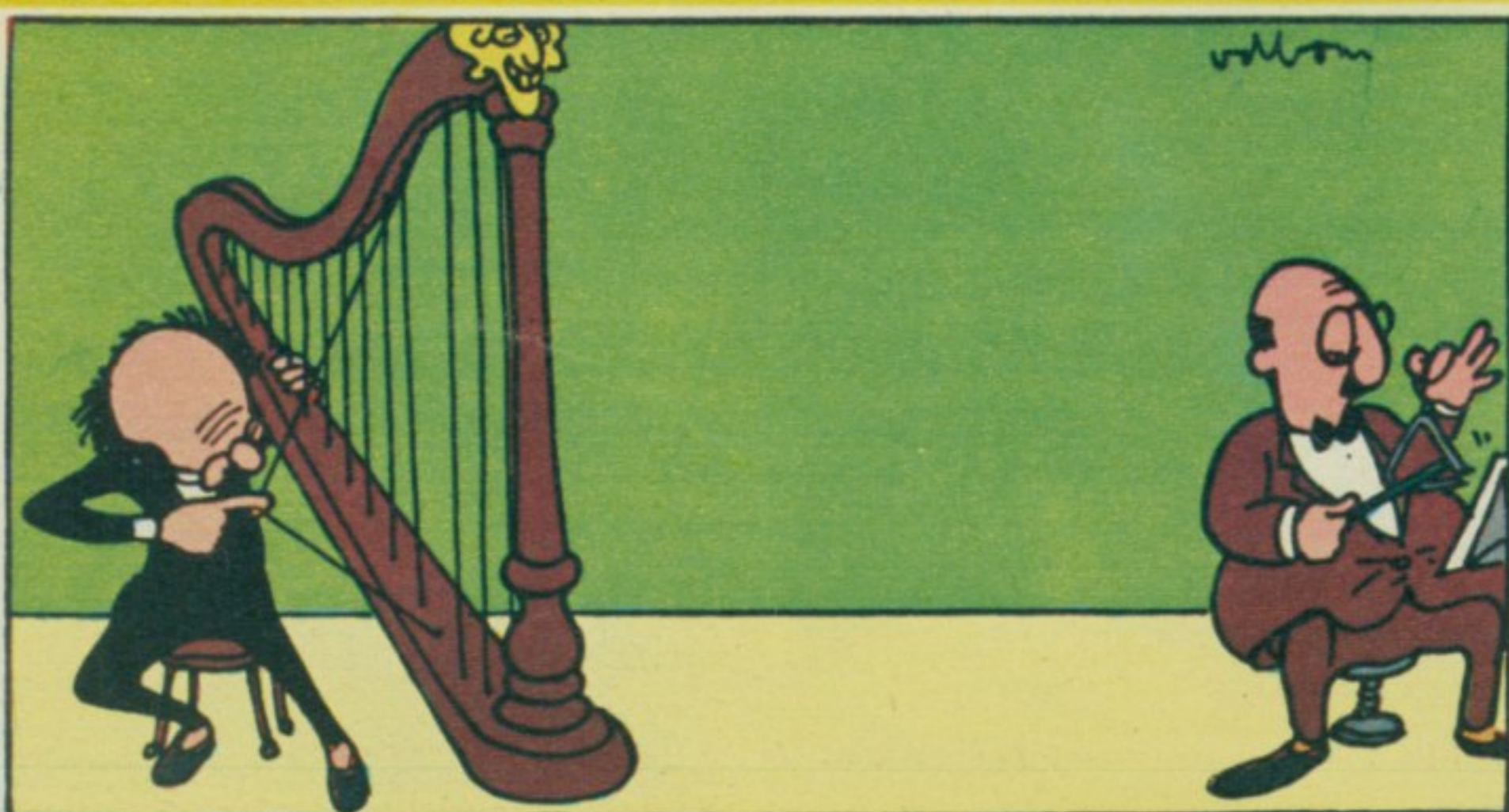
Решење:

1) на лопем цртежу лево око; 2) прсти на десној руци; 3) појас то-репа; 4) трака на бандерији веза-на је у чвор; 5) не види се врх до-ње бандерије; 6) не види се цело-уво торерова; 7) набор на машу-кој торерове руке; 8) лева ципела се мање види испод машта; 9) па-пак на предњој левој ноzi бика је другачији 10) реп такође.

ПРОФЕСОР АЛФА

АЛФА

Генерал Пол Т. Тредвеј био је набусит човек, дубоко уверен да је увек у праву. Када се у пролеће 1979. године чудноват предмет појавио на небу, генерал Тредвеј је био задужен за „дочек“. Непознати предмет је, изнад северног Гренланда и полуострва Јамал, прелетео све контролне тачке ваздушне заштите, слетео на планине Поконо и експлодирао југоисточно од Пенсилваније.

Када је генерал дошао на лице места, брод је горео чудним црвеним пламеном, а од куће на коју је пао остало је само згариште. Пошто је војницима наредио да опколе летелицу, извршио је кратко испитивање. Метални предмет дужине петнаест а пречника девет метара, лоптастог облика, био је уснијан тако да није било могуће приближити му се. Без сувишних речи и узбуђења генерал Тредвеј је приступио остварењу свог плана.

Научници су стигли у исто време кад и заштитна азбестна одећа. Тенкови и кола с муницијом хитно су упућени према месту где је предмет пао. Нација је о свему била обавештена али нико није имао времена ни воље да разбија главу око туђих ствари: на терену се налазио генерал Тредвеј и он ће се већ некако испетљати. Уосталом, за то је и плаћен.

Гости из свемира

Иза првог „челичног“ одбрамбеног обруча генерал је поставио друге; иза овога екипа научника а, савим у позадини, гужва репортера и новинара.

После једног часа потврдила се генералова претпоставка да предмет није земаљског порекла. Смеси од које је начињен не би нико на Земљи био у стању да излије у том облику и величини и то из једног јединог комада. Испитивање материјала и ултразвучна бушења показала су да је предмет шупаљ, али изнутра обложен материјалом друкчијим од спољног омотача. Тек тада је генерал Тредвеј изменио положај својих ватрених линија и направио план напада.

По генераловом наређењу, све што се одиграло на терену преносили су радио и телевизија. После емитовања последњег генераловог плана почели су да стижу први стидљиви протести. Али, он се није обазирао и радио је по своме.

Ускоро су се у броду јавили први знаци живота. Круг људи око летелице затворио се а нестало је и неobiчног пламена. Одједном, на врху предмета појавио се метални прстен, пречника око један метар, који се вртео око своје осе. Сваким окретом прстен се све више одвајао од самог брода и ускоро се видело да му је стожер, слично шрафу, издељен лозом. Појавио се и мали торањ по облику сличан одвртном чепу. Затим се зачуо слаб звук и последњи наврак био је сло бодан. Следила је дугачка пауза. Тешку тишину разбило је бучно подрхтавање које је долазило из

летелице. То је потрајало четрдесет пет секунди а затим је торањ почео да се пење.

Митраљеском ватром на торањ

Нормалним гласом, као да држи обично предавање, генерал Тредвеј је наредио да се североисточни и северозападни део обруча повуку у заклон. Торањ се пео све више тако да му се, најзад, указала доња површина, црна и без сјаја. Иза њега подизало се нешто што је обликом подсећало на полуотворени ружин пулољак. У центру те купасте масе сијала је љубичаста светлост.

Митраљеска ватра прво је разнела баш ту масу. Затим је киша челичних комадића из базака тукла зидове торања, док је један део продирао и у унутрашњост: то су биле гранате с касним паљењем које су експлодирале у самом космичком броду.

Блиндирани бацач пламена издвојио се из обруча и, праћен аутомитраљезима, кренуо напред. На педесетак метара од брода танак пламени језик сукнуо је из тенка и изабацио ракету која је нестала у слаповима варница. Лако исправљање положаја и слапови су се изручили у отвор торања. Чуо се продоран крик који је истог трену загро.

Људи обучени у заштитна одећа од азбеста искочили су из камиона и забили у отвор дугачку металну шипку. Прорадили су и компресори: млаз кисеоника под високим притиском прошао је кроз шипку што је значило да ће у унутрашњости торања све живо потпуно изгорети.

Друга летелица на видику

Генерал Тредвеј поверио је научницима из позадине анализу ужарене шљаке, а своје људе сазвао да размотре резултате одбране. Тада му је јављено да је још једна летелица на видику.

Радари су били спремни. Генерал Тредвеј је предвидео да ће, ако дође један космички брод, вероватно доћи и други. Овај други спустио се на 25 миља западно од првог, у близини Флориде. Генерал и његови људи стигли су 20 минута пре него што је предмет слетео.

Припреме су биле исте, али далеко боље изведене. Војска и научници радили су сигурније и ни су губили време у непотребним ситуацијама. Међутим, почели су да стижу протести из Вашингтона: „Ужасно!“... „Први контакт!“... „Уништавање их као да су гамад!“... „Пријатељске везе!“... „Војнички дух!“... Протести су добили званичан тон још пре него што се појавио торањ другог предмета. Генерал Тредвеју одузета су овлашћења управо у тренутку кад је отворена ватра на купасту масу. Не чекајући крај операције уништења генерал је за пола часа хеликоптером стигао у Вашингтон.

ПРЕУЗИМАЊЕ ВЛАСТИ

ТЕОДОР А. ТОМАС

РАДАРИ СУ БИЛИ СПРЕМНИ. ГЕНЕРАЛ ТРЕДВЕЈ ЈЕ ПРЕДВИДЕО ДА ЋЕ ПОСЛЕ ПРВОГ ВЕРОВАТНО СТИЋИ И ДРУГИ КОСМИЧКИ БРОД

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

Састанак у Белој кући

Једна од карактеристика демократије је да, у случају опасности и нужде, неколицина људи може да одлучује у име целе нације. Генерал Тредвеј ушао је у једну од сала за конференције у Белој кући, где су се већ налазили председник и потпредседник Сједињених Америчких Држава, председник Сената, председник Скупштине, вођ опозиције и један члан кабинета.

— Седните, генерале, и објасните нам своје понашање, које је за сваку осуду. Шта је ваш циљ? Ви тим тим бићима нисте чак ни пружили шансу? А указала нам се идеална

прилика да нешто сазнамо о непознатим световима. Али, ви сте их поубијали и уништили њихову опрему! По чему закључујете да нису мирољубиви?

Генерал Тредвеј саже главу и помало презриво одговори:

Они су се спустили на нашу планету. Требало је, према томе, они нас да убеду у своје пријатељске намере. Они су, међутим, дошли без опомене и потпуно презирући живот на Земљи. Прва њихова летелица срушила је једну кућу и убила неколико људи.

Председник је био неумољив: — Ипак нисте морали одмах да отворите ватру. Требало је видети шта желе. Хиљаде научника, професора, државника, упутило нам је оштре протесте!

ИЗ ЛЕТЕЛИЦЕ СЕ ЗАЧУО ПРОДОРАН КРИК...

—Нико од њих није војник и нема појма о нападу и одбрани! — одговорио је генерал.

Генерал Тредвеј је смењен

У том тренутку у салу је ушао један пуковник и нешто шапнуо председнику на уво. Овај му одговорио приметно узбуђено:

— Добро. Нека то преузме Барнес. Не желим непотребно крвопролиће.

— Да, господе, — рече председник својим гостима — то је трећи космички брод. Овога пута бићемо паметнији. Надам се да прва два нису јавила осталим како смо ми банда убица.

— Ништа није јављено са прве две летелице. За то сам се лично побринуо — рече генерал Тредвеј.

— То је једина паметна ствар коју сте учинили. Сада желим да видите како треба дочекати свемирска бића.

Нешто касније окупили су се око екрана да би видели шта ће урадити генерал Барнес.

Барнес је задржао исту тактику челичног обруча и све се одвијало као и код две претходне ракете. Појавио се торањ, па купаста маса. То је био пренутак када је генерал Тредвеј отварао ватру. Али, Барнес је добио наређење да чека.

Тада се догодило! Танак зрак љубичасте светлости шикнуо је из центра купе до челичног обруча. Мењао је правац као рефлектор и све што би додирнуо претварало се у прах и pepeo. Камioni, тенкови, топови, људи. Обруч по обруч. Земља је дрхтала од страшних експлозија. И сам торањ, као сасвим одвојен део, спустио се на земљу и кренуо. Иза њега остајали су усижани метални трагови. После две секунде експлодирале су телевизијске камере и екран се замрачио.

Људи око телевизора немо су се гледали. Млади пуковник поново је ушао и обавестио председника да долази и четврти брод.

За добро нације

— Генерале Тредвеј, — рече председник — мислим да сте били у праву. Ова створења су чудовишта. Молим вас да се побринете за следећу ракету!

— Разумем! Али, сва расположива борна кола и оружје треба да крену према четвртом објекту. Желим да га туку сви авиони, хеликоптери и ракете којима располажемо. Свим бомбама! Јер, трећи брод који је Барнес пропустио покушаће да га штити. Захтевам да се упуте хитне молбе свим земљама да нам пошаљу X бомбе. Само на тај начин можда ћемо успети да их зауставимо.

— Да ли сте полудели? Па то значи да ћете уништити целу источну обалу!

— На жалост, да! Од Ричмонда до Питсбурга и Сиракузе. Можда и више. Али, друго решење не постоји!

— Ја то нећу дозволити!

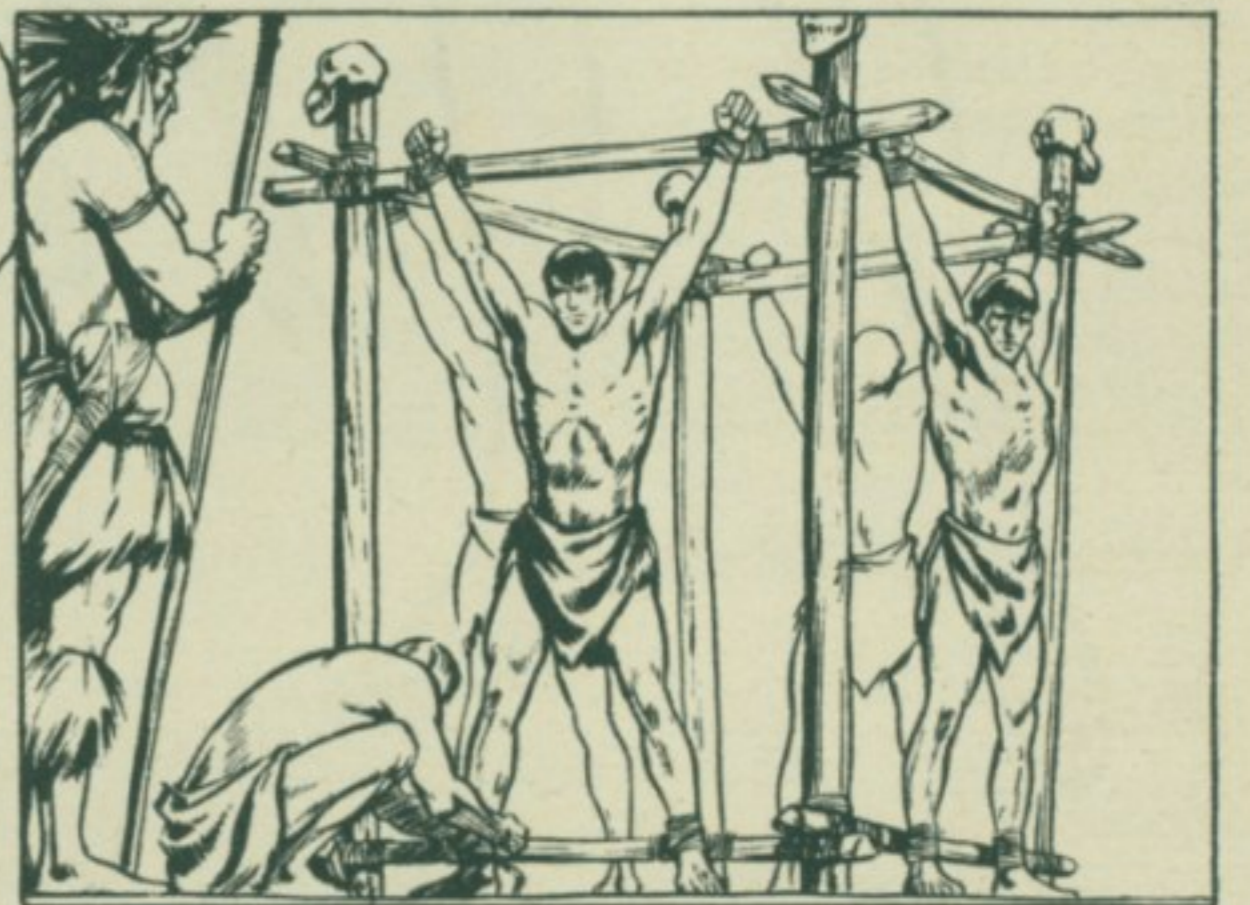
Господине председниче, — умеша се председник Скупштине — ја мислим да је генерал у праву.

Потпредседник је био истог мишљења као и председник државе. Настала је ледена тишина.

Генерал Тредвеј лагано извади свој револвер, испали два хица за добро нације, окрете се председнику Скупштине и рече:

— Господине председниче, остало нам је веома мало времена. Будите љубазни и издајте наређења.

ВУЛКАНСКО ПЛЕМЕ

ПОДСЕТНИК

Зидни телефонски именик који и лепо изгледа. Продаје папирница „Веселин Маслеша“, Нушићева 3. Цена — само 6 дин.

ЗА ПОКЛОН

ПЛОЧА ЗА ВАС

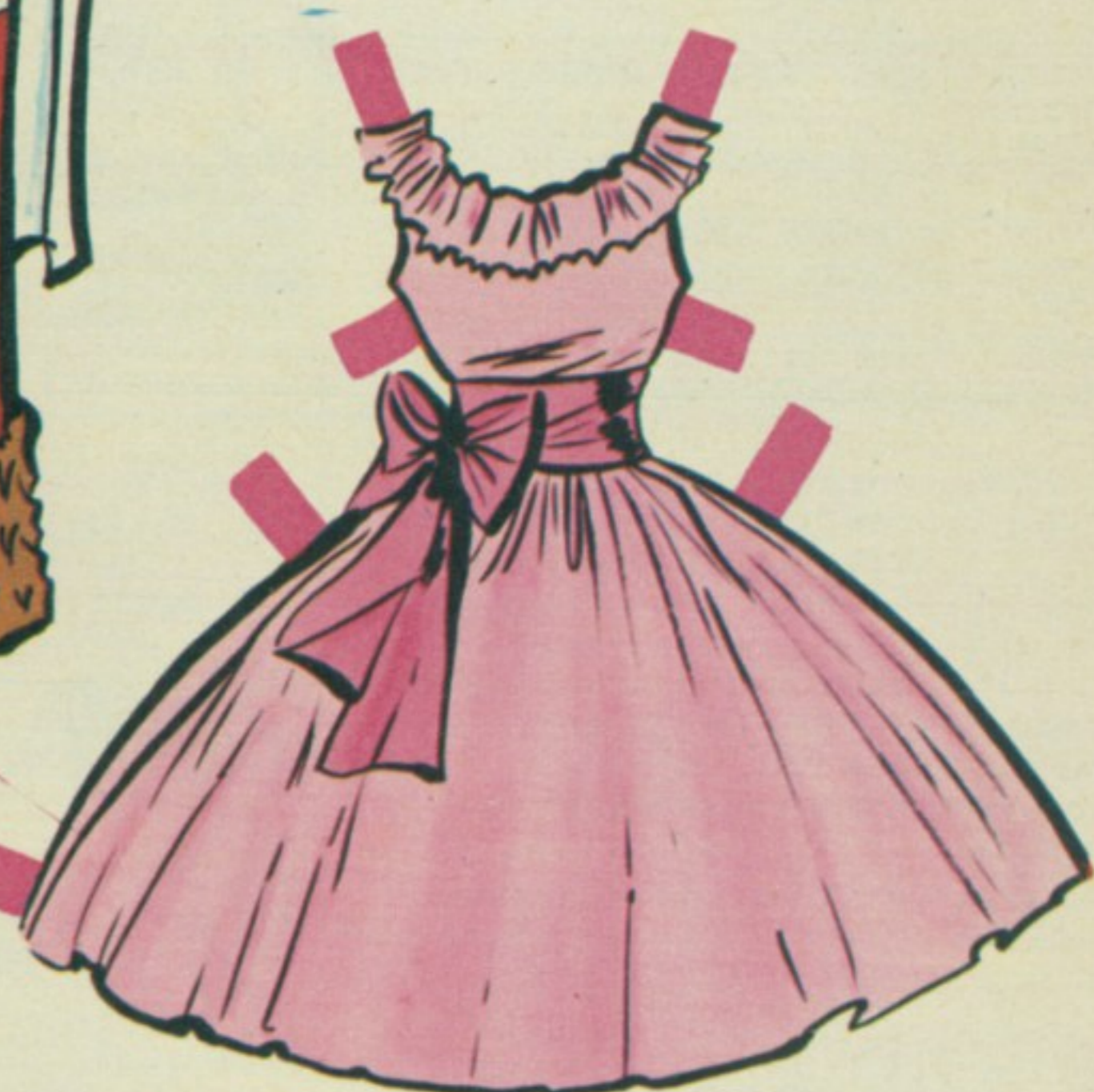
ШАРМАНТНИ АНТОАН

Популарни француски певач Антоан има много присталица и у Италији. Зато није чудо, што већ три године узастопце пева на Санремском фестивалу. На последњем је то била мелодија „Шта си ставила у кафу?“, која је примљена веома топло. Плоча на којој је она снимљена веома је тражена. Песма је веома једноставна, лако се памти а захваљујући Антоану има посебан шарм. Издавач плоче је „Југотон“, а цена је 7 н. дин.

АННА се спрема за маскенбал

... А ПОСЛЕ
МАСКЕНБАЛА

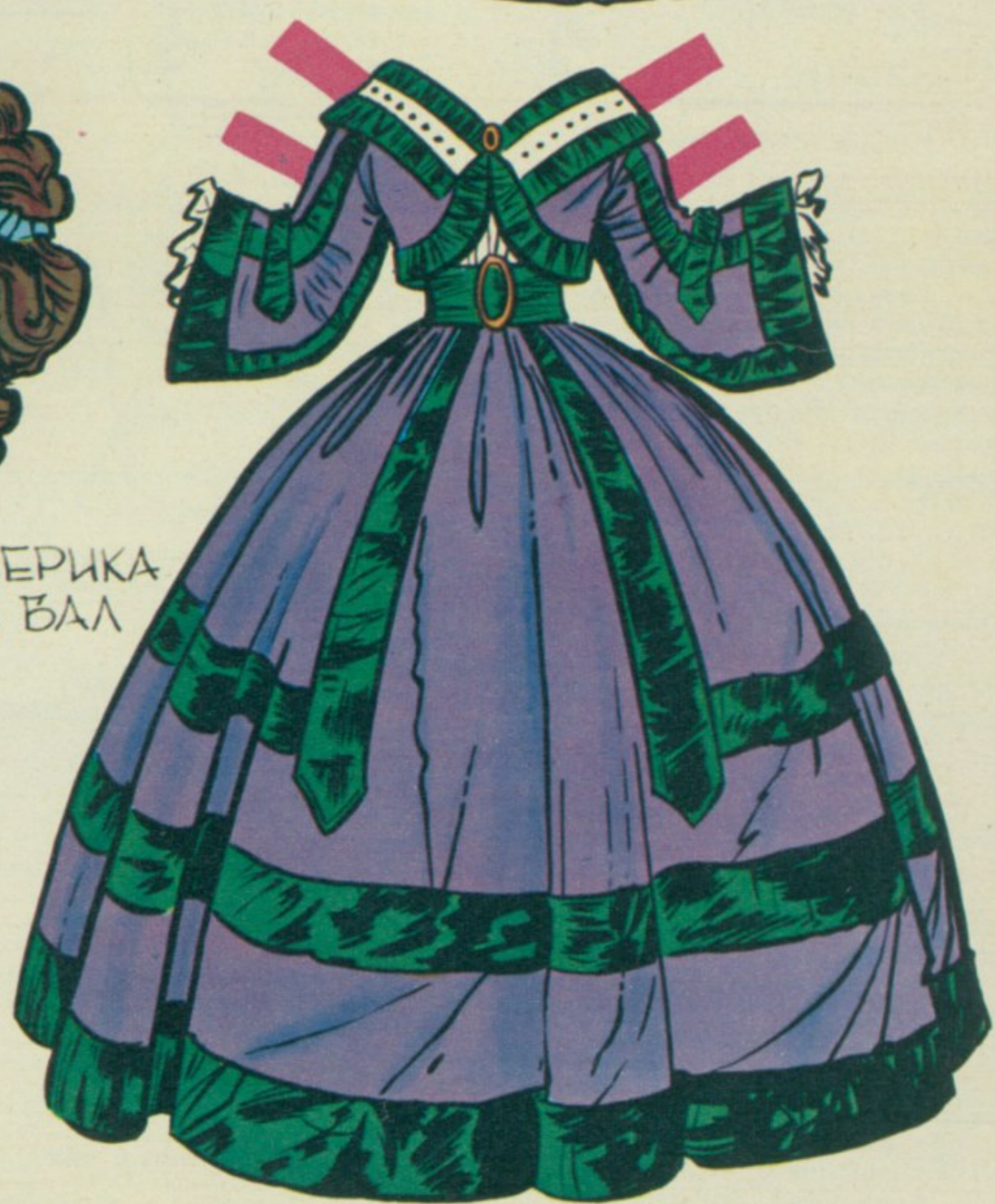
ОДЕЊА СРЕДЊОВЕ-
КОВНЕ ВЛАСТЕЛИНКЕ

ХАЉИНА И ПЕРИКА
ЗА ДВОРЕКИ БАЛ

ТОАЛЕТА ЗА
ПОЗОРИШТЕ

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉА

Идем у V разред основне школе. Желим да се дописујем с вршњацима и вршњакињама. Јадранка Шандор, Нова Градишка, Партизанска б.б.

Имам 12 година и идем у VII разред. Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из земље и иностранства. Скупљам салвете, разгледнице и фотосе глумца. Језик дописивања српско-хрватски, македонски, енглески и руски. Мирјана Голубовић, Шабац, Стојана Новаковића 13.

Желео бих да се дописујем с друговима и другарицама широм земље и иностранства. Имам 14 година. Ђура Михајловић, Ковиљ код Новог Сада, Ул. Душка Вицкова 2.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм света. Имам 10 година. Хоби ми је сакупљање маркица и модела из „Забавника“. Слађана Ајвази, Гњилане, Ул. М. Тита бр. 81.

Желим да се дописујем са другарицама и друговима широм наше земље. Имам 12 година, ученик сам VI разреда основне школе. Мој хоби је скупљање старог новца и салвета. Пуљај Феца, Основна школа „Владимир Назор“, Зрењанин.

Желео бих да се дописујем с дечакима и девојчицама из СССР. Сакупљам марке. Имам 13 година, а идем у шести разред. Исмаил Гоголић, Ријека, Основна школа „Братство и јединство“, Цреска б.б.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље. Имам 14 година и ученица сам VIII разреда. Мој хоби је скупљање старог новца и салвета. Радмила Милошевић, Жабал, Св. Марковића број 104.

Желим да се дописујем с навијачима „Партизана“. Имам 15 година. Бавим се спортом. Велики сам обожаваца бит музике. Аница Гардић, Суботица, Соње Маринковић број 3.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Имам 12 година и ученица сам VI разреда. Мој хоби је сакупљање салвета. Волим бит и поп музику. Нада Грашевска, Основна школа „Коле Неделковски“ VI-1 — Скопље.

Имам 15 година и идем у VIII разред. Желео бих да се дописујем и размењујем разгледнице. Навијам за „Партизан“. Волео бих да ми се јаве девојчице из Црне Горе или Босне. Милосав Божић, Основна школа „Вуко Јововић“, Даниловград.

Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Имам 14 година и идем у VIII разред. Навијам за „Партизан“. Мој хоби је скупљање разгледница и значака. Милорад Зркић, Шид, Саве Шумановића 44.

Желим да се дописујем са девојчицама из земље и иностранства. Имам 18 година. Волим бит-музику и сакупљам аутограме певача и глумица. Мирослав Недељковић, Блазнава, п. Доња Шаторња.

СТИГЛА ПОМОЋ МИЛОСАВУ

Колективу „Забавника“

Хоћу да вам захвалим што сте објавили у вашем листу имена дечака и девојчица из Бечеја — који су послали помоћ малом Милосаву. Исто тако вас молим да у име малог Милосава и моје најсрданије захвалите, а и објавите имена и осталих дародаваца: Драгану Бурићу, ученику Железник, Моше Пијаде 25; Љиљани и Снежани, ученицама из Београда, Војводе Степе 335; Силвестру Колбасу, ученику, Винковци, Медведовићима 4; Јулијани Росић, ученици, Београд, Хаџи Проданова 18, Да-

ни Симић, Београд, Татјани Максимовић, студенту, Сремска 1-а, Београд, Марини Влашић и њеној сестри, Вукашина Ђорђевића 26, Крушевац, Вери Ђорђевић, Билећа 46, Београд и малом Зорану Петровићу, ученику, Крагијевац, Шпанских бораца 8.

Примљени пакети дубоко су дирнули малог Милосава, а од новца за сада му је набављено најпотребније: одећа, обућа, храна, прибор за школу и прва лопта. Исто тако желим да вас обавестим да су и надлежни органи учинили све — ових дана очекујемо најповољније решење тј. смештај у једну породицу у околини Доњег Милановца.

С поштовањем
Момчило Радовановић, Белановица, просветни радник

стајемо, већ само док смо на школским одморима разговарамо. Напомињем да ми ово не смета у учењу јер сам и даље одлична.

Ваша читатељка из
Суботице

Твоја љубав, како нам је ти описујеш, сасвим је на месту.

НИЈЕ ГРЕШКА

Драги другови,

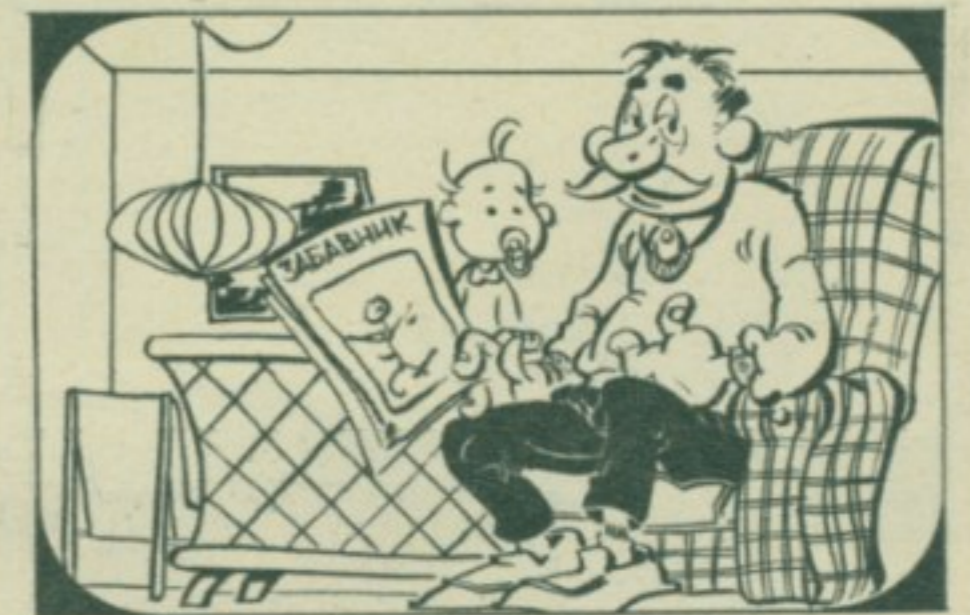
У Политикином забавнику у рубрици Веровали или не од Риплија у поднаслову где се говори о бомбардеру — летећој тврђави, мислим да је грешка у цртежу авиона јер знам да летеће тврђаве имају два трупа, а не као што је на слици приказано. Ово вам пишем због тога што сам од неких пријатеља чуо да Рипли за сваку грешку плаћа известну суму новца. Стојадин Станковић, Врање

Није грешка. Летећом тврђавом у другом светском рату називани су четворомоторни тешки бомбардери типа Боинг-17, који су употребљавани за стратегијска бомбардовања. Током рата су изграђене и супертврђаве Б-27. Ниједан од ових авиона нема два трупа. Два трупа имали су авиони типа „лајтнинг“. То су у ствари авиони ловци који су крајем рата употребљавани и као бомбардери.

ТРАЖИМО НАЈМЛАЂЕГ И НАЈСТАРИЈЕГ ЧИТАОЦА

„Политикин забавник“ желео би да разговара са најмлађим и најстаријим читаоцем. Ако верујете да сте најмлађи или најстарији читалац — јавите нам се одмах писмом и то само ако имате преко 70 година или мање од шест година. Напишите тачно колико година имате и своју адресу.

говорио и на питање о љубави, па бих те молила да и мени одговориш: да ли је против прописа да ја, дванаестогодишња девојчица, волим дечака који исто толико воли мене? Идемо у исти разред. Није то нека ко зна како велика љубав, али је за нас лепа. После часова или било када, ми се не са-

* укршћене речи *

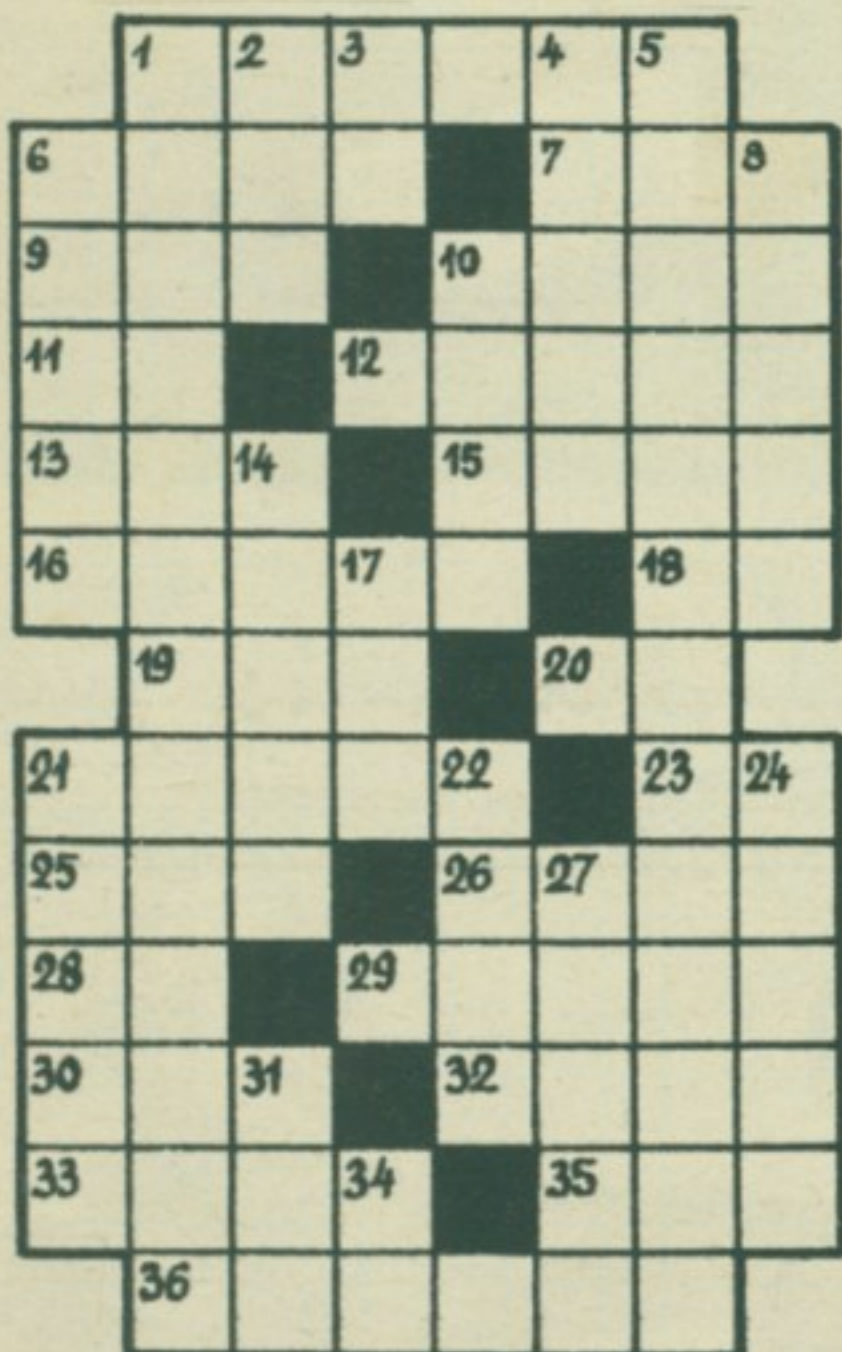
ВОДОРАВНО: 1) град у Хрватској, 6) део одеће старих Римљана, 7) стари персијски краљ, 9) име глумице Мањани, 10) један наш народ, 11) музичка нота, 12) скинута кожа са главе, победни трофеј код Индијанаца, 13) позади, 15) северноамер-

рички драмски писац (Јуџин), 16) земљорадник, 18) два самогласника, 19) производ пчела, 20) хемијски знак за сребро, 21) врста штампарске технике, 23) музичка нота, 25) легенда, 26) носач (турц.), 28) слово латинице, 29) француски филмски редитељ, 30) згодитак у фудбалу, 32) траг дивљачи, 33) утвара, 35) ноћ на птица грабљивица, 36) река у Судану.

УСПРАВНО: 1) роман Стевана Сремца, 2) стара турска титула, 3) хемијски знак за галијум, 4) биоскопско платно, 5) наука о књигама, 6) стари сребрни новац, 8) северноамерички карикатурист и писац („Вервали или не“), 10) број бодова или голова у игри, 14) сведочанство (лат.), 17) речна острва, 21) грчко слово, 22) планина у Србији, 24) место у Индији, чувено по пећинским храмовима, 27) северноамерички драмски писац (Артур), 31) кретање кроз ваздух, 34) хемијски знак за тербијум.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) писта, 6) награда, 8) нула, 9) јела, 11) имела, 13) тен, 14) ли, 15) оба, 17) ка, 18) за, 20) алас, 22) мак, 24) ета, а, 25) рој, ш, 26) так, 28) ада, 30) Вис, п, 32) оне, 34) А(нтон) Ч(ехов), 35) сом, 37) то, 38) лама, 40) О'Нил, 42) Рим, 43) моћ.

Главни и одговорни уредник Никола Лекић, технички уредник Владимир Горбунов. Издаје и штампа „ПОЛИТИКА“ Новинско издавачко предузеће Београд, Македонска 29. Текући рачун број 608-1-82-1. Поштански фах 124. Телефон: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Претплата за нашу земљу: годишња 44 динара, полугодишња 22 динара; за иностранство: годишња 88 динара, полугодишња 44 динара. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1, тел. 22-711.

